

DOĞU TÜRKİSTAN GERÇEĞİ

AĞUSTOS 2024

ÇİN'İN SOYKIRIM TURİZMİ STRATEJİSİ

SAYFA 19

UYGUR EVLERİNE
GELEN MİSAFİRLERİ
RAPORLAMAK
ZORUNDA!

SAYFA 1

SOYKIRIMCI ÇİN'İN
ZORLA ORGAN
TOPLADIĞI
KANITLANDI!

SAYFA 9

TBMM'DE DOĞU
TÜRKİSTAN BAYRAĞI
AÇILDI

SAYFA 17

Genel Yayın Yönetmeni

Abdulvaris Abdulhalik

Grafik Tasarım

A.Oğuz

Editör

Muhammed Ali Atayurt
Abdulvaris Abdulhalik

Yayın Kurulu

Doğu Türkistan Basın ve
Medya Derneği

Yayın Türü

Aylık Yayın

Adres

Kartaltepe Mah. Geçit Sok.
No: 6 Dükkan 2 Sefaköy
Küçükçekmece İSTANBUL

Editör

**Abdulvaris
ABDULHALİK**

Doğu Türkistan 1,824,418 kilometrekare toprak büyüklüğü ve 35 milyonu aşkın Türk nüfusuyla önemli bir Türk İslam yurdudur. Buna ek olarak, sayıları 4 milyonu bulan Uygur diasporası Türkiye cumhuriyetler başta olmak üzere dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşamaktadır. Çin işgaliyle 75 yıldır çeşitli katliam, soykırım, asimilasyon ve baskıcı politikalarla maruz kalan bu bahtsız halk, günümüzde dünyadan tamamen tecrit edilmiş, kapalı kutu içerisinde tarihten silinme tehdidiyle karşı karşıya.

Doğu Türkistan'da beka mücadelesi veren Müslüman Türk halkının din özgürlüğü başta olmak üzere düşünce ve ifade özgürlüğü, basın ve yayın özgürlüğü yoktur; şu ana kadar da hiç olmamıştır. Bütün medya, yayın ve iletişim araçları Çin komünist rejiminin elinde olup sadece Çin Komünist Partisi ve devlet propagandası için kullanılmaktadır. Biz Doğu Türkistan Basın ve Medya Derneği (İstiqlal Media Grubu) olarak Doğu Türkistan'da yaşanan gelişmeleri an be an takip ederek, bölgeyle ilgili haberler akışını sağlamaya çalışıyor. nitekim Çin'in bilgi ablukasına karşı titizlikle çalışarak hangisi doğru, hangisi yanlış? Gazetecilik ilkelerine uygun şekilde haber yapmaya gayret gösteriyor, bu doğrultuda Doğu Türkistanla ilgili kaynak vasfı taşıyan kurum olma yolunda ilerliyoruz.

Güvenilir haber kaynakları, Analiz Programları ve Aylık Dergilerimizle, işgalci Çin rejiminin insanlığa karşı suçlarını ve bu cinayeti örtbas etmek için servis ettiği gerçek dışı haberleri ifşa etmeyi, ayrıca günümüzde Doğu Türkistan halkının maruz kaldığı insanlık dışı soykırımı dünya kamuoyuna aktarmayı hedefliyoruz.

UYGUR EVLERİNE GELEN MİSAFİRLERİ RAPORLAMAK ZORUNDA!	1
DOĞU TÜRKİSTAN YOĞUN ÇİN İSTİLASI ALTINDA!	3
ÇİN SAHTE ARKEOLOJİK KANITLARLA UYGUR TARİHİNİ DEĞİŞTİRİYOR	7
SOYKIRIMCI ÇİN'İN ZORLA ORGAN TOPLADIĞI KANITLANDI!	9
TÜRK GAZETECİLERDEN ÇİN PROPAGANDASI!	11
10 BİN KİŞİYE ZEKAT DAĞITTIĞI İÇİN 18 YIL HAPSE ATILDI	13
TBMM'DE DOĞU TÜRKİSTAN BAYRAĞI AÇILDI	17
ÇİN'İN SOYKIRIM TURİZMİ STRATEJİSİ	19
DOĞU TÜRKİSTAN'A DA BAKSAK, GÖRECEĞİMİZ ŞEY	23
UYGUR TÜRKLERİ VE ÇİN	27
URUMÇİ- İSTANBUL HAVA TRAFİĞİ NEDEN AÇILDI?	31
DOĞU TÜRKİSTANIMIZ İKİNCİ BİR ENDÜLÜS OLMASIN!	33
REEL POLİTİĞE KURBAN GİDEN DOĞU TÜRKİSTAN	39

SAYFA
3

SAYFA
7

SAYFA
17

SAYFA
11

SAYFA
31

Uygur evlerine gelen misafirleri raporlamak zorunda!

Kaşgar, Gulca ve Kaşgar'da Uygur Türklerinin evlerine gelen misafirleri 15 dakika ile 3 saat içerisinde yetkililere bildirme zorunluluğu yoğun şekilde uygulanıyor.

Uygurların evlerine gelen misafirleri yetkililere bildirme zorunluluğu yoğun şekilde uygulanıyor.

Çin işgali altındaki Doğu Türkistan'da yaşayan Uygur Türklerinin evlerine gelen misafirleri yetkililere bildirme zorunluluğu son günlerde daha agresif bir şekilde uygulanmaya başladı.

Özgür Asya Radyosu'na ko-

nuşan üç Uygur ilçe yönetim kadrosu, Doğu Türkistan'ın en az iki bölgesindeki yetkililerin son aylarda Uygurların evlerine gelen misafirleri 10 dakika ila iki saat içinde polise bildirme zorunluluğunu agresif bir şekilde artırdığını söyledi.

Bu zorunluluğun ilk kez Toplama kamplarından az önce Haziran 2015'ten beri uygulandığını ve Aralık 2021'de sözde

"Xinjiang Komünist Parti sekreterliği görevini devralan Ma Xingrui hükümeti tarafından giderek daha fazla vurgulandığını söylediler.

Söz konusu zorunluluk, ABD ve bazı Batılı parlamentoların soykırım ve insanlığa karşı suç teşkil ettiğini söylediği Doğu Türkistan'daki insan hakları ihlallerinin devam ettiği bir dönemde Çinli yetkililer tara-

findan Uygurların hareketlerini izlemek için uygulanan birkaç acımasız gözetim politikasından biri.

GÜVENSİZLİK ORTAMI HAZIRLANIYOR

RFA haberine düşen bazı yorumlarda Uygur internet kullanıcıları, Çinli yetkililerin Uygurların toplu hareket etmesi konusundaki endişelerini, rejim hükümetinin Doğu Türkistan'da devam eden soykırımı saklı tutmak ve daha iyi kontrol, Uygurlar arasında güvensizlik iklimi oluşturmak niyetinde olduğuna inanıyor.

Kaşgar vilayetinin Yengişehr ilçesinde ikamet eden bir kişi, bu ayın başlarında ziyaret için gelen Gulca'dan bir akrabasını bildirmeyi unuttuğu için eşiyile birlikte Yapçan köyü polis karakolunda gözaltına alındı.

Çiftin bir gece süren sorgunun ardından ertesi gün serbest bırakıldığını ve misafirlerinin ziyareti planlanandan erken bitirerek evlerine döndüğünü söyledi.

Konuk, "Bu her yerde böyle" diyerek yaşadığı Gulca'da da benzer uygulamaların yürürlükte olduğunu ima etti.

MİSAFİRİ FİŞLEMİYEN ÇİFT TUTUKLANDI

RFA'nın ulaştığı yerel bir polis memuru çiftin tutuklandığını ve serbest bırakıldığını kabul etti.

Komşu Hotan vilayetinin Guma ilçesindeki polis, yeni gelen misafirlerin polise bildirilmesi sistemine geçmişte olduğundan daha titizlikle uyulduğunu söyledi.

İlçenin Kokterak kasabasının

dan bir polis memuru, kasaba sakinlerinin şehir dışından gelen misafirleri gelişlerinden itibaren iki saat içinde, komşuları ise bir saat içinde yetkililere bildirmeleri gerektiğini söyledi.

İlçenin Choda beldesindeki bir polis memuru, bölge sakinlerinin misafirlerini 10 dakika içinde polise bildirmeleri gerektiğini ve 30 dakika içinde bildirmediği takdirde sorumlu tutulacaklarını söyledi, ancak ayrıntılı bilgi vermedi.

"Eğer misafirler yarım saatten fazla kalırlarsa ihbar edilmeleri gerekir" dedi. "Herhangi bir sayıda misafir için de aynı şey geçerli. Bu yılın başından itibaren bu politika çok katı hale geldi."

Yetişkin ve 14 yaşından küçük genç ziyaretçilerin bildirilmesi gerektiğini de sözlerine ekledi.

Doğu Türkistan yoğun Çin istilası altında!

Çin işgali altındaki Doğu Türkistan'a Çin eyaletlerinden Çinli yerleştirme siyasetinde bu yıl rekor artış yaşandı.

Çin işgali altındaki Doğu Türkistan'ı tamamen Çinlileştirmek amacıyla sözde "Batı Bölge Planı" uygulayan Çin Komünist Parti (ÇKP) Rejimi, Çin eyaletlerinden bölgeye Çinli yerleştirme siyasetinde Temmuz ayı itibariyle rekor artışa imza attı

Çin Gençlik Ağı'nın 22 Temmuz bildirdiğine göre, Çin'in Hubei Eyaleti Komünist Gençlik Birliği Komitesi, sözde "Batı Bölge Planı" kapsamında sözde "Xinjiang'a fedai gönderme" kisvesi altında Doğu Türkistan'a Hubei Eyaletindeki üniversite öğrencileri için özel

bir uğurlama töreni düzenledi. Törende 240'tan fazla sözde "gönüllü"nün Wuhan'dan Doğu Türkistan'a yola çıktığı görüldü.

BİNGTUAN'A ELEMAN YERLEŞTİRİYOR!

İstiqlal TV ekibinin ulaştığı bilgiye göre, bu yıl Hubei Eyaleti, “Batı Bölge Planı” kapsamında sözde “Xinjiang’a Fedai Gönderme” adı altında toplam 764 gönüllüyü Doğu Türkistan’a gönderdiği, bunlardan 512’si ise farklı şehir ve illerde konuşlandırılan Bingtuan yani sözde (Xinjiang İnşaat ve Üretim Kolordusu) na yerleştirildiği öne sürülüyor.

Çin rejiminin “Batı Bölge Planı” çerçevesinde Doğu Türkistan’a Çinli yerleştirme politikalarında 2024 yılı “Gönüllü Alımı” adı

altındaki seferberlik sonucu Doğu Türkistan’a kalıcı taşınan Çinli üniversite öğrencilerinin sayısında ciddi bir artış yaşandı ve sadece bu yıl, projenin başlangıcından bu yana en yüksek yerleştirme işlemlerinin gerçekleştiği Çin basınında boy gösteriyor.

Çin Medyasına göre, 2024 yılında sözde “Batı Bölge Planı”na kayıtların tüm hızıyla devam ettiği, bu yıl sadece Üniversitelerden değil özel kolejlerden de yeni mezun veya lisansüstü eğitilmiş olan

Çinli öğrenciler sözde “Gönüllü” olarak kayıt yaptırabilecekleri vurgulanıyor.

Öte yandan Çin Propaganda dairesi Xinhua Haber Ajansı’nın 23 Temmuz bildirdiğine göre, Temmuz ayının ortasından itibaren Çin’in dört bir yanından 43.000’den fazla sözde “fedai” Çinlinin Doğu Türkistan ve Tibet’e yerleştirildiği ve bunlar “kırsal eğitim”, “Kırsal inşaat ve üretim hizmetleri” sözde “sağlıklı kırsal alan oluşturma” konularında sözde “gönüllü hizmetler” yürütecekleri iddia ediliyor.

BİNGTUAN'A ELEMAN YERLEŞTİRİYOR!

İstiqlal TV ekibinin ulaştığı bilgiye göre, Çin'in sözde "Batı Bölge Planı"nın 2003 yılında uygulamaya konmasından bu yana toplamda 540.000'den fazla kayıtlı Çinli öğrenci vasıflı işçi olarak Doğu Türkistan'a yerleştirilirken, 2.000'den fazla şehir, kasaba ve bölgelere dağılmış Rejim tarafından besleniyor. Çin'in sözde "2024 Batı Bölge Planı" kapsamında ise

sadece 7 ay içerisinde bölgeye yerleştirilen Çinli sayısının 83.000 çalışana ulaştığı ve hizmet alanlarının %90'ından fazlasının kasaba ve şehirlerde yer aldığı, kırsal kesime gönderilen Çinli sayısında da artış yaşandığı ortaya konuluyor.

ÇİNLİLERİN KALACI YERLEŞMELERİ TEŞVİK EDİLİYOR!

Nitekim sözde "gönüllü" sayındaki artış, Doğu Türkistan'da kurulan işçi sendikaları

tarafından organize edilirken, Çin rejim hükümeti tarafından işverenlerin ihtiyaçlarına göre "gönüllü hizmet yönetim sistemi" olarak adlandırılan sistem geliştirildiği ve yerleşimci Çinlilerin gönlüne göre iş bulmaları konusunda çeşitli kolaylıklar sağlandığı, tek koşulun ise Çinlilerin Doğu Türkistan'da kalıcı olarak yerleşmeyi kabul etmeleri olduğu öne sürülüyor.

74 yıldır Çin Komünist parti yönetiminin işgali altında olan

Doğu Türkistan'da Zulüm sınırları aştı. Doğu Türkistan Topraklarının meşru sahipleri olan Doğu Türkistan Halkı işgalden beri yeraltı ve yer üstü zenginlikleri ve insan kaynaklarıyla birlikte Çin sömürüsü altında inim inim inlemektedir. Ve elinde kalan son toprak parçası ve azıcık mal varlıklarıyla yaşam mücadelesi verirken, acımasız Çin yönetimi bunu da gasp etmeye çalışıyor.

Çin'in etnik soykırım konusunda 2017 yılında başlatılan büyük ölçekli keyfi tutuklamalarla eş zamanlı olarak gerçekleştirilen korkunç ve acımasız baskı uygulamaları, Doğu Türkistan'ın etnik nüfus yapısının kasten ve zorunlu olarak değiştirilmeye çalışıldığını açık ve net olarak ortaya koyuyor.

Gelinen noktadaysa Milyonlarca Uygur'u kolektif bir şekilde kamplara ve hapishanelere hapsetmesi, onların köle/işçi olarak zorla çalıştırması sonucu geride kalan mal varlığı, meyve bahçeleri ve tarım arazilerine hükümet el koyarak, çeşitli imtiyazlar ve prestijli yaşam vadiyle bölgeye kalıcı yerleşmeyi kabul eden Çinli yerleşimcilere peşkeş çekiliyor.

SİSTEMATİK ASİMİLASYON'UN BİR PARÇASI

Gözlemciler, Çin rejiminin son zamanlarda yerleşimci Çinlileri Doğu Türkistan'a kalıcı taşınmaya teşvik etmek amacıyla Doğu Türkistan'ın hava, demiryolu ve karayolu ulaşımını genişlettiğini, ayrıca Doğu Türkistan kaynaklarının

Çin'e ulaşımını kolaylaştırmak için çaba sarfettiğini, bütün bu yatırımların Çin işgal rejiminin Doğu Türkistan'ı Çinileştirme gibi nihai amacına ulaşmak için bir yandan Doğu Türkistan halkını Toplama kamplarına ve cezaevlerine hapsederken, Kadın erkek gözetmek sizin gençleri Çin eyaletlerine ve başka bölgelere zorunlu çalışmaya sürgün ederek, Uygurların nüfusunu azaltmaya çalıştığı, diğer yandan da yerleşimci Çinlilerin Doğu Türkistan'a kök salmaları, kalıcı yerleşmelerini sağlamak için olduğunu, aynı zamanda uluslararası toplumda "Zulüm bitti. Her şey normaleşti. Uygurlar Mutlu" algısı oluşturmak için, "Tek Kuşak Tek Yol" girişiminin engelsiz hayata geçmesini sağlamaya çalıştığını kaydetti.

Çin sahte Arkeolojik kanıtlarla Uygur tarihini değiştiriyor

Kaşgar yakınlarındaki Budist Mo'er Tapınağı alanındaki arkeolojik bulgular yalan ve kara propaganda ile "Doğu Türkistan'ın ezelden beri "Çin toprağı" olduğunu iddia ediyor.

Çin hükümeti, Doğu Türkistan tarihini çarpıtmak amacıyla arkeolojiyi adeta bir silah olarak kullanarak işgal altındaki toprakların kendilerine ait olduğunun kanıtı olduğunu iddia ediyor.

İtalya merkezli Bitter Winter sitesinde yer alan ve Marco Respinti'nin kaleme aldığı yeni makalede, Doğu Türkistan'ın Kaşgar yakınlarındaki çölün ortasında eski bir Budist stupası bulunduğu, Konik şekli ona Uygur dilinde "baca" anlamına gelen "Mo'er" olarak adlandırıldığı, Çinli Uzmanlara göre, stupa ve yanındaki tapınağın yaklaşık 1.700 yıl önce inşa edildiği ve birkaç yüzyıl sonra

bölgenin unutulduğu argümanlarını savunuyor.

Çinli Arkeologlar 2019 yılında kazı çalışmalarına başladığı ve bazı taş aletler, bakır sikkeler ve bir Buda heykeline ait parçalar keşfettiğini iddia ediliyor.

Buraya kadar her şey normal ilerlerken bundan sonrası Çinlilerin her zamanki gibi bu arkeolojik alanın Doğu Türkistan'ın tarihsel olarak Çin'in bir parçası olduğunu "kanıtladığı" safsatasını meşrulaştırmaya çalışmasıyla dikkat çekiyor.

Çinli uzmanlar, Mo'er'de keşfedilen eserlerin binlerce kilometre doğuda, Han egemenliğindeki bölgelerde bulunanlara

benzediğini savunduğu, ayrıca tapınağın bazı bölümlerinin "Han Budist" tarzında inşa edilen tapınaklar olabileceği iddiasını öne sürerken, yol boyunca Xuanzang (602-664) olarak bilinen orta Çin'den ünlü keşiş tarafından ziyaret edildiği şeklindeki muğlak ve bölük pörçük bilgiyi Pekin'in Doğu Türkistan üzerindeki otoritesini iddia etmek için kullanıyor.

İLGİLİ HABERLER: ÇİN, DOĞU TÜRKİSTAN TARİHİ VE REALİTEYİ ÇARPITIYOR

Geçtiğimiz günlerde Çin komünist Rejimi, Kaşgar'da Mo'er tapınağı ve diğer alanlarda yapılan keşiflere odaklanan

sözde “bilimsel konferans” düzenledi.

Ulusal Etnik İşler Komisyonu Başkanı ve Birleşik Cephe Çalışma Departmanı başkan yardımcısı Pan Yue, bu arkeolojik bulguların Doğu Türkistan ve Çin kültürü arasında hiçbir ayrım olmadığını kanıtladığını açıkça iddia ediyor. Ayrıca Doğu Türkistan’da çeşitli medeniyetlere ait çok sayıda uydurulmuş arkeolojik bulguyu sıraladıktan sonra, sözde “Xinjiang kültürünün çeşitli ama daha çok birlik içinde olduğunu” ve “birleştirici unsurun ‘Çin kültürü’ olduğunu” vurguluyor.

Gözlemciler Çin’in bölgedeki politikalarını “Çin tarihi konusundaki yaygın cehaletlerini” ortaya koyduklarını ve “temelsiz anlatılar” sattıklarını vurgularken, Çin Komünist Partisi’nin (ÇKP) Uygur kimliğini ve kültürünü silmeye yönelik ısrarlı çabalarından dikkatleri başka yöne çekme girişimi olduğunu, Çinli Başkanın açıklamalarına bakıldığında, odak noktasının Doğu Türkistan’daki kültürün Çin kültürünün parçası olduğu görüşünü desteklemekten başka vasfı olmadığına dikkat çekiyor.

Çin’de arkeolojiye verilen önemin bir göstergesi olarak 14. Beş Yıllık Kalkınma Planı’nda pek çok arkeolojiyle ilgili projeler yer alıyor.

Çin Ulusal Kültürel Miras İdaresi Başkanına göre, 2021 yılında 1.388 arkeolojik proje yürütüldü. Daha önce de belirtildiği gibi, bu projeler bilimden çok siyaset tarafından yönlendiriliyor.

Makalenin yazarı Marco Respinti konuyla ilgili açıklamasına; “Çinli yetkililerin Doğu Türkistan’la ilgili anlatısı aslında tehlikeli. Eski hanedanlarının Doğu Türkistan’da 8. yüzyıldan 18. yüzyılın başlarına kadar inişli çıkışlı bir askeri dayanakları vardı, ancak çok

az etkileri bulunuyordu. Çin’in Qing hanedanı 1759’a kadar bölgeyi fethetti ve bir koloni haline getirdi. Daha sonra, 1944’ten 1949’a kadar, bölge Çin Komünist Partisi tarafından ilhak edilmeden önce fiilen bağımsız bir cumhuriyetti. O zamandan beri ÇKP, Doğu Türkistan’ı çeşitli şekillerde Çinlileştirmeye çalışmıştır, bunların arasında sözde “Xinjiang” olarak yeniden adlandırmak da dahil olmak üzere, 2018-2019’daki “sert vuruş” güvenlik seferberliğinin zirvesinde, çoğu Müslüman olan 3 milyona yakın Uygur (uluslararası belgelerde kullanılan muhafazakar bir tahmin) ve diğer Türk sakinleri, kötü şöhretli “eğitim yoluyla dönüşüm” ve zorunlu çalışma kamplarında zorla Han Çin kültürüne asimile edildi. Ancak burada basit bir soru ortaya çıkıyor: Doğu Türkistan sakinleri her zaman Çinli idiyse, neden onları zorla asimile ediyorsunuz? Yeniden eğitim kampları (çünkü gerçekte bu kamplar) uluslararası bir tepkiye yol açmış ve bazı ülkeler ÇHC’nin Doğu Türkistan’daki eylemlerini kültürel soykırım olarak nitelendirecek kadar ileri gitmiştir.”

Soykırımcı Çin'in Zorla Organ Topladığı Kanıtlandı!

Soykırımcı Çin'in zorla organ toplama uygulamasından kurtulan ilk kişi, akciğerinin ve karaciğerinin bir kısmının kesildiğini söyledi.

Çin'in zorla organ toplama uygulamasından kurtulan kişi, akciğerinin ve karaciğerinin bir kısmının kesildiğini söyledi. Röntgen taramaları, mağdurun deneyim sırasında organlarının bir kısmının alındığını doğruladı.

Mağdur Cheng Pei Ming, Falun Gong üyesi olduğu için Çin Komünist Parti (ÇKP) rejimi tarafından yıllarca hapis ve işkence gördüğünü, ayrıca rızası dışında organlarının alındığını söyledi.

Cheng, 2002 yılında hükümet tarafından Falun Gong'a karşı yürütülen zulmün sona erdi-

rilmesini savunduğu için 8 yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

Cheng, "Beni isteğim dışında hastaneye götürdükten sonra, bir ameliyat için onay formlarını imzalamaya zorladılar. Reddettiğimde 6 gardiyan beni yakalayıp yere yatırdı ve bana bir şey enjekte ettiler. Hatırladığım bir sonraki şey, burnumda tüpler olan bir hastane yatağında olduğum ve bilincimin gidip geldiği idi. Yan tarafımdaki bandajın altından kanlı bir sıvı akan bir tüp vardı" dedi.

YILLARCA TAYLAND'DA ÇİN ASKERLERİNDEN KAÇMIŞ

Cheng, bir gardiyanın kendisini yatağa kilitlemeyi unutması ve uykuya dalması üzerine kaçmayı başardığını, 2020 yılında ABD'ye taşınmadan önce birkaç yıl boyunca da Tayland'da mülteci olarak Çinli yetkililerden kaçtığını söyledi.

RÖNTGEN TARAMALARI İLE DOĞRULANDI

Cheng'in röntgen taramaları, maruz kaldığı deneyim sırasında organlarının bir kısmının alındığını doğruladı. Çin hükümeti tarafından organ toplandığına dair iddialar yıllardır devam ederken, uzmanlar Cheng'in "tartışılmaz" bir kanıt olduğunu ifade etti.

İnsan hakları avukatı ve organ toplama araştırmacısı David Matas, “Çin, siyasi muhaliflerini yalnızca idama mahkum etmekten vazgeçince, organlarını almak yeni infaz biçimi haline geldi. Aynı zamanda sağlık sektörü de organlar için kârlı bir pazar olduğunu fark etmeye başladı” dedi.

UYGUR SOYKIRIMI DÜNYA SAĞLIK VE TIP CEMİYETİ-NİN GÜNDEMİNDE

Çin’de 1970’lerden beri süre gelen zorla organ toplama cinayeti, genellikle Çin rejiminin idam mahkumları, Siyasi suçlular, Falun Gong uygulayıcıları ve özellikle Uyghur Türkleri üzerinde yoğunlaşıyor.

Bu doğrultuda geçtiğimiz yıl Nairobi’de düzenlenen Dünya Sağlık ve Tıp Cemiyetinin son toplantısında, Çin rejiminin Uygurlara yapılan muameleden ve Uygurların iç organlarının alınması gibi suçlardan sorumlu tutulması gündeme getirildi.

Kısa süre sonra New Jersey’li Cumhuriyetçi senatör Chris Smith tarafından önerilen ve temsilciler meclisinde 413’e karşı 2 hayır oyuyla kabul edilen, “Çin’in Zorla organ toplama girişimine karşı

somut adım atma yasası” ABD hükümetinin Çin’de zorla organ toplamaya karışan kişi ve kuruluşlara karşı önemli yaptırımlar uygulamasını ileri sürmüştü.

VERDİĞİ SÖZÜ TUTMADI

Oysa 2015 yılında küresel çapta tepki ile karşı karşıya kalan Çin rejimi, zorla organ toplamaı bırakacağına taahhüt etmişti.

Ancak İngiliz Tıp Konseyi’nin Tıbbi Etik Komitesi, Çin’in organ toplama alanlarını değiştirerek, geçmişteki mahkumlar ağırlıklı uygulamalarını, etnik gurup üzerinde sürdürdüğünü ve eleştirileri önlemek için verileri kısıtladığını ortaya koydu.

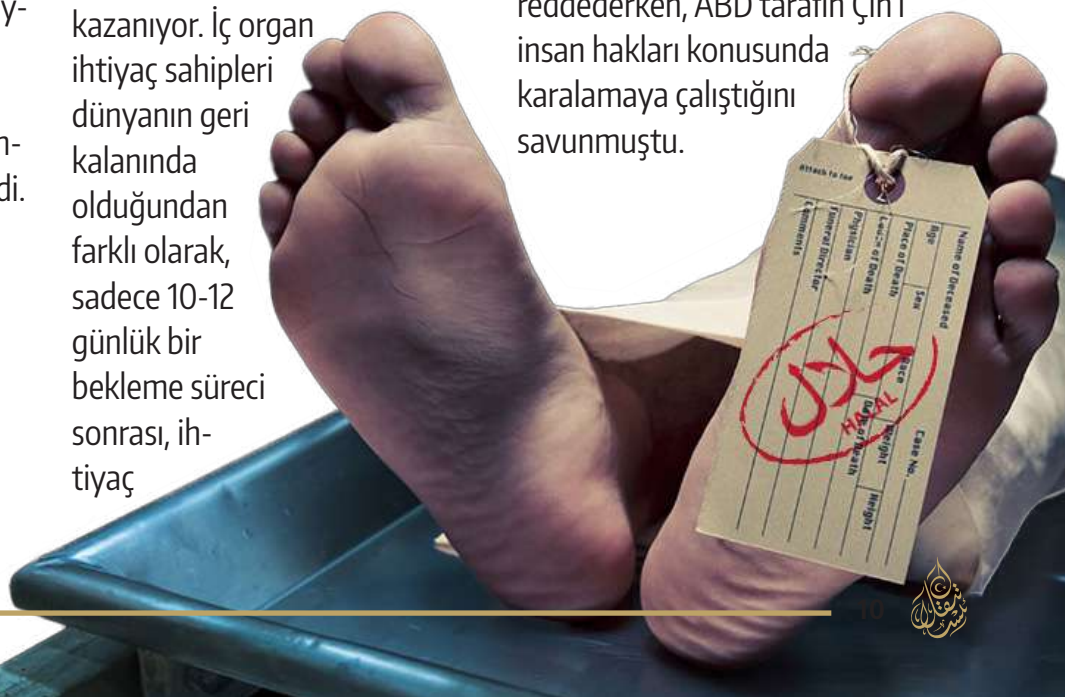
Ayrıca Çin, dünya çapında en büyük organ nakli merkezi ve bu sektörde milyarlarca dolar kazanıyor. İç organ ihtiyaç sahipleri dünyanın geri kalanında olduğundan farklı olarak, sadece 10-12 günlük bir bekleme süreci sonrası, ihtiyaç

duyduğu canlı organa ulaşabiliyor.

Bu organların nereden geldiğine ilişkin iddiaları ise ilgili tanık beyanları doğruluyor. Çin’de halı hazırda her yıl 90.000 organ nakli yapılıyor, Uyghur Türklerinin zorla iç organlarının alınması ise 1990’lı yıllarına kadar dayanıyor.

ÇİN’DEN ABD’YE UYGUR TEPKİSİ

Ancak Washington’daki Çin Büyükelçiliği sözcüsü Liu Pengyu, Amerikan temsilciler meclisi tarafından çıkarılan “Uyghur insan haklarını koruma” yasa tasarısına tepki göstererek, Amerika’nın Sesi VOA’ya gönderdiği bir e-posta mektubunda, Çin’in Uyghur İnsan Haklarını Koruma Yasası’nda belirtilen suç eylemlerini reddederken, ABD tarafın Çin’i insan hakları konusunda karalamaya çalıştığını savunmuştu.

Türk gazetecilerden Çin Propagandası!

Çin'in davetiyle Doğu Türkistan'a giden Türk gazetecilerden Çin propagandası!

Çin, dünya kamuoyunun tepkisini azaltmak Doğu Türkistan'daki baskı ve soykırım politikasını örtmek adına yabancı medya kuruluşlarını ve Türk gazetecileri bölgeye davet ederek Çin propaganda-sına alet ediyor.

Çin hükûmeti tarafından desteklenen, yönetilen ve Çin'in

en büyük günlük gazetesi olan Guangming Daily'in özel davetiyle Türkiye'deki farklı medya kuruluşlarından bir grup gazeteci, Çin'in önceden belirlediği program çerçevesinde Doğu Türkistan'a gitti. GAZETECİLERDEN ÇİN PROPAGANDASI Çin'in gözetimi altında 9 günlük ziyaretine devam eden gazeteci kafilesinde,

Türkiye'nin Yön haber, Anka, Dim tv, Bir yönetmen, T24, Harici, Cumhuriyet gibi 8 farklı medya kuruluşundan 11 gazeteci bulunuyor. Çin destekli Guangming Daily'e demeç veren gazetecilerden bazıları ise Doğu Türkistan'daki baskı ve zulmü görmezden geldi. Çinli gazete, gazetecilerin Doğu Türkistan'da herkesin mutlu

ve mesut bir şekilde yaşadığını söylediğini gazetesinde manşet olarak verdi. UYGUR SOYKIRIMINI YOK SAYDILAR Cumhuriyet gazetesi internet genel yayın yönetmeni Çin gazetesine verdiği demecinde,

“Bugün Ürümçi’de

herkes gülüm-süyor, bu da onların mutlu olduğu anlamına geliyor ki,

bu da bazı Batı mediasından duyduğumuzdan tamamen farklı” ifadele-rini kullanırken; Harici haber sayfası Genel Yayın Yönetmeni ise, “Yüzlerinde gülümsemeyle yürüyen ve alışveriş yapan bu kadar çok sayıda insanı görün-ce Ürümçi’nin huzurlu oluşun-dan etkilendim” diyerek Uygur Türklerinin nüfusunun azaldığı Ürümçi’de Çin propagandası-na hizmet etti. ÇİN’İN DOĞU

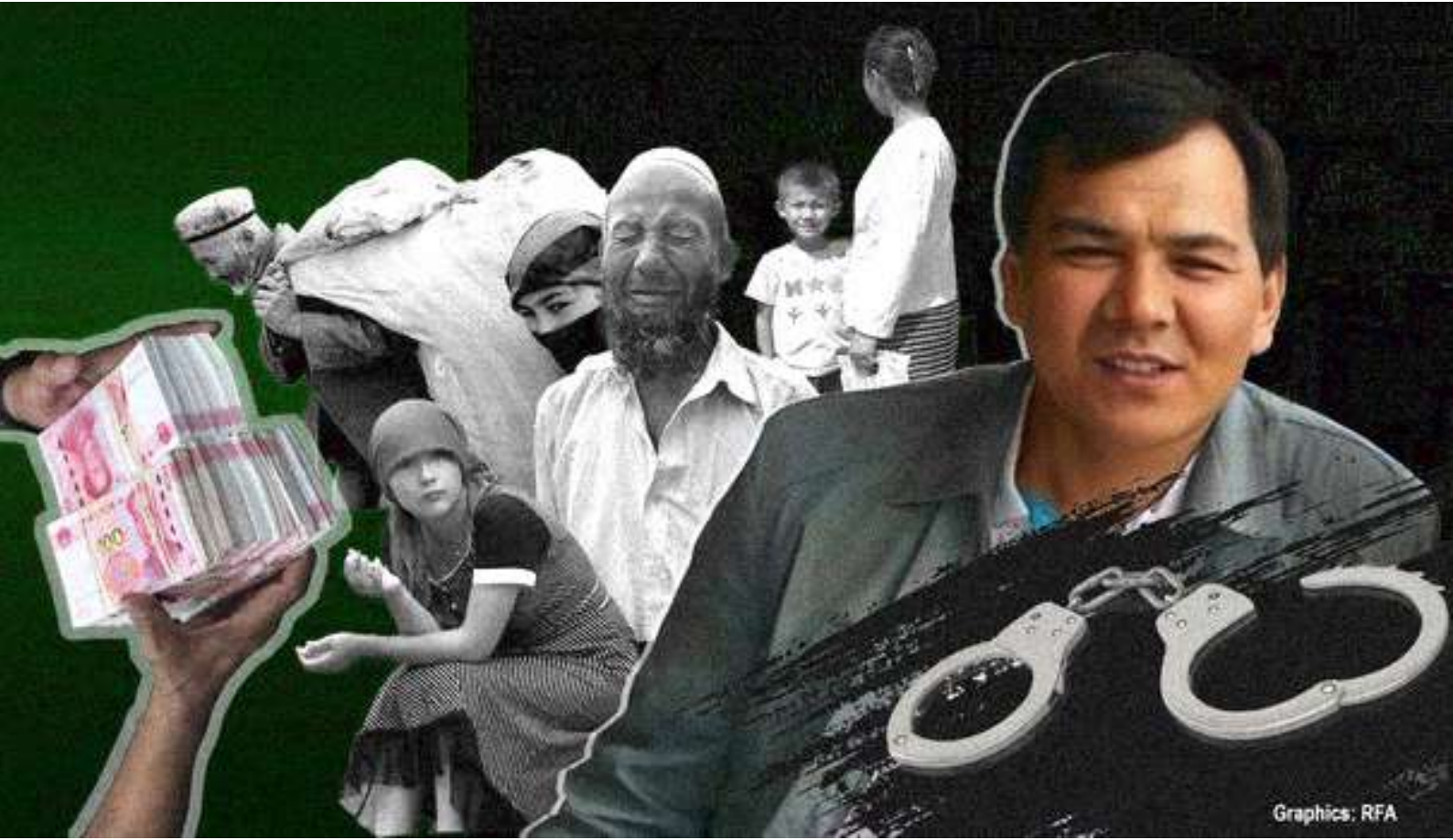
TÜRKİSTAN’DAKİ KÜLTÜREL SOYKIRIMI YOK SAYILDI Öte yandan DiM TV sunucusu ise, “Burada insanlar millî kıya-fetler giyerek dünyanın her yerinden gelen turistlere kendi kültürlerini tanıtıyorlar. Bu bir ülke ve bölge için çok özel bir durum” ifadeleriyle, Çin’in Doğu Türkistan’daki kültürel soykırımını yok saydı. ÇİN’İN AMACI NE? Çin’in gazetecileri Türkiye’den toplayıp Doğu Türkistan’a ziyarette götürme sebebi ise geziyi düzenleyen Çin Gazetesi Guangming’in Genel Yayın Yönetmeni Yang Gu geziye katılanlara yaptığı konuşmada açıkça ifade edildi. Yang Gu, “Türk konuklarımız tarafından yazılan Sözde “Xinjiang” hikayelerinin, Türk toplumunda geniş çapta yayıl-masını umuyoruz. Türkiye’deki insanların Çin’deki gerçek Xinjiang’a dair daha kapsamlı ve objektif bir anlayışa sahip olmasını sağlayabilirsiniz.” ifadeyle açıkça Çin propagası için davet ettiklerini kaydetti.

YABANCI GAZETECİLERİN GÖRDÜĞÜ GERÇEKLER

Geçtiğimiz yıllarda tamamen Çin’in kontrolü ve izin verdiği yerleri ziyaret etmek zorunda kalan Avustralya’nın dünyaca ünlü televizyon kanalı ABC ekibi, Çin Komünist Partisinin (ÇKP) yıllar süren acımasız baskısının ardından Doğu Türkistan’ı bir turizm nokta-sına dönüştürmeye çalıştığını aktarmıştı. ABC’nin 30 Eylül 2023 tarihinde yayımladığı özel raporunda, Çin’in baskıları neticesinde Doğu Türkistan’ın dünyadan izole edildiği bildiril-mişti. Soykırımcı Xi Jinping’in 2014 tarihinde Doğu Türkis-tan’a yaptığı ziyaretinde verdi-ği sözde terörizme karşı “sert saldırı” emrinden bu yana, Doğu Türkistan’daki baskıların arttığı ve uluslararası medya kanallarınca belgelendiği vur-gulanmıştı.

10 bin kişiye zekat dağıttığı için 18 yıl hapse atıldı

Graphics: RFA

Doğu Türkistan'da Uygur iş adamı Alican İsmail, ihtiyaç sahibi 10 bin kişiye zekat verdiği için 18 yıl hapis cezası verildiği öğrenildi.

Çin işgali altındaki Doğu Türkistan'da İslâm dinine ait her türlü ibadet yasak. Bu yasaklardan bir de zekat. Doğu Türkistan'da Uygur iş adamı Alican İsmail ihtiyaç sahibi 10 bin kişiye zekat verdiği için 18 yıl hapis cezası verildiği öğre-

nildi. Çoğu hastanede tedavi için maddi zorluk çekenlere yardım ediyordu.

Doğu Türkistan'daki sözde Xinjiang Sadakat Biyo-Teknoloji'nin sahibi Alican İsmail'in 2017'de toplama kampta

alındığı ve 2018'de "yasadışı seyahat" ve "yasadışı hayır işi" suçlamalarıyla hapse atıldığı bildirildi. RFA muhabirinin uydu telefonu aracılığıyla yaptığı telefon görüşmelerinde, "etnik ayrılıkçılık" ile suçlandığı ve siyasi mahkumların

aileleri de dahil olmak üzere 10.000'den fazla kişiye zekat ödediği için 18 yıl hapis cezasına çarptırıldığı öğrenildi.

2017'DE BÜYÜK ÇAPLI KEYFİ TUTUKLAMALAR BAŞLADI

Durumu aşına bir kişiye göre, 2010'lu yıllarda Urumçi'de yükselen Uygur girişimcilerden biri de, 2017 yılında başlayan kitlesel keyfi gözaltıları sırasında Kazakistan'a seyahat ettikten sonra alıkonulan sözde Xinjiang Sadakat Biyo-Teknoloji Şirketi'nin sahibi Alican İsmail'di. 1990'ların sonunda cezaevindeyken bir zamanlar "ulusal ayrılıkçılık"la suçlanan Alican İsmail, 2017'de geniş çaplı keydi tutuklama olayının başlamasıyla eski rehinerler arasında "kara listeye" alınmıştı. O dönem "kara listeye"

alınan Kazakistan gezisi, kendisini sorgulayan polislerin şüphelerini uyandırdı. Yurtdışında attığı her adımı ve sorgu sırasında tanıştığı her kişiyi detaylı bir şekilde anlatmak zorunda kalan Alican İsmail, yurt dışı gezisindeki sorgulamadan nispeten kurtuldu ancak Doğu Türkistan'da yaptığı hayır işleriyle ilgili sorgulamalar, özellikle Kaşgar ve Urumçi'de yaptığı hayır işleriyle ilgili sorgusu sırasında şüpheden kaçmanın bir yolunu bulamadı.

18 YIL HAPSE ATILDIĞI TEYİT EDİLDİ

Ayrıca Norveç'te yaşayan Uygur aktivist Abduveli Eyüp de Alican İsmail'in hapse mahkum edildiği bilgisini yerel kaynaklardan teyit etti.

Durumu bilen bir kişiye göre,

2000'li yılların başında Maralbashi'de işine başladığı ve 2008'de şirketini Urumçi'ye taşıdığını belirtti. Urumçi'deki işinden zekat vermeye kaynak ayıran Alican, işine başlar başlamaz kendisi gibi bir grup genç girişimciyle arkadaş oldu ve özellikle Urumçi'de hastanelerde sağlık hizmeti alamayan insanlara yardım etmek için gelirinin zekatını ayırmaları için onlara da rehberlik etti.

Sorgulama sırasında, arkadaş grubu "etnik ayrılıkçı bir grup" olarak kabul edildi ve eylemleri, özellikle de yardım ettikleri kişiler hakkında sorgulandı.

10 BİNDEN FAZLA KİŞİYE ZEKAT VERDİ

Soruşturma, Maralbashi İlçesi Şerif Ofisi ve Maralbashi Kasabası Polis Karakolu tarafından

yürütüldü. RFA'nın görüştüğü kasabadaki polis karakolu memuru Alican İsmail'in yasadışı tahsilat ve kara para aklama işleriyle uğraştığının tespit edildiğini iddia etti. Ona göre, Alican İsmail ve arkadaşları 2014'ten bu yana 10.000'den fazla kişiye zekat verdi.

Doğu Türkistan'da her türlü İslami ibadet gibi zekat da yasak ve herhangi bir kişiye herhangi bir miktarda para bağışlayabilmek için ilgili makamlar tarafından onaylanması gerekiyor. Polis, Alican İsmail'in yaklaşık 20 arkadaşının 2017 yılının sonlarında tutuklandığını, ancak hiçbirinin serbest bırakılmadığını söyledi.

Öte yandan Maralbaşı kasabasındaki bir güvenlik müdürü, Alican İsmail'in "yasadışı olarak toplanan paraları depolamak ve dağıtmak" suçundan 18 yıl hapis cezasına çarptırıldığını doğruladı.

Alican İsmail'in 18 yıl hapis cezasına çarptırıldığı biliniyor ancak kendisinin ve diğer 20 girişimci arkadaşının kaç yıl hapis cezasına çarptırıldığı bilinmiyor.

UYGURLARA 4,4 MİLYON YIL HAPİS CEZASI

Nitekim yakız zamanda Yale Üniversitesi tarafından yapılan yeni bir analiz, Çin Komünist Partisi'nin Doğu Türkistan'daki Uygurlara ve diğer Müslüman Türk halklarına karşı yürüttüğü zulmün şaşırtıcı maliyetini rakamlarla ortaya koydu.

Bu hafta yayınlanan rapora göre Pekin, Uygurlara yönelik zulmü, kitlesel keyfi tutuklamalar programından, bireyleri hapsetmek için sahte bir yasal dayanak bulduğu bir programa dönüştürürken, Çin mahkemeleri Doğu Türkistan sakinlerini toplam 4,4 milyon yıl hapse mahkum ettiği belirtiliyor.

Yale Macmillan Soykırım Araştırmaları Merkezi'nin raporunda "Baskının bu tür yasallaştırılmış biçimi son derece endişe vericidir – ilkinden daha az yaygın ya da daha az insani değildir" denildi.

"Aslında, tam da yasal meşruiyet perdesinin onu uluslararası denetimden kaçırmayı ve insan hakları ihlallerini yasallaştırması nedeniyle daha da zararlı olduğu düşünülebilir."

Uygur karşıtı program 2010'ların sonunda kamuoyunun dikkatine sunuldu ve ABD Dışişleri Bakanlığı'nın 2021 yılında ihlalleri soykırım olarak tanımlamasıyla sonuçlandı. O zamandan bu yana Pekin, Doğu Türkistan üzerindeki yönetimine ilişkin yabancı algıları yeniden şekillendirmeye çalıştığı için uluslararası inceleme gecikti.

Camilerin yıkılması ya da

Çinlilerinin girebileceği bar ve pavyona dönüştürülmesine yönelik kampanyaların tamamlanması ve bölge şehirlerini turizm merkezlerine dönüştürmeye yönelik diğer çabalarla birlikte Pekin, bölgeye gelen ziyaretçileri memnuniyetle karşıladı. Partinin kitlel gözaltılara yasal meşruiyet algısı kazandırmaya yönelik daha geniş kapsamlı çabası da bu revizyonun bir parçası.

4,4 milyon tahminine ulaşmak için, masum Uygur türklerinin kamplardan serbest bırakılması için kampanya yürüten insan hakları avukatları ve araştırmacılar, Çin kolluk kuvvetlerinin sızdırılan belgeleri de dahil olmak üzere çeşitli kaynaklardan 62.000'den fazla belirli mağdura ilişkin bilgileri bir araya getiren bir girişim olan Doğu Türkistan Mağdurları Veritabanı'ndaki verilere başvurdu.

Hapis cezası verilen 13.000 vakayı inceleyen araştırmacılar, ortalama cezanın 8,8 yıl olduğunu tespit ettikten sonra bu sayıyı sözde Xinjiang Yüksek Halk Savcılığı'nın 2017'den 2021'e kadar kovuşturduğunu söylediği 540.000 kişiyle çarptı.

Rapor, Doğu Türkistan mağdurları veri setinin cezaevi programının gerçek boyutunun sadece bir kısmını yansıttığını ve "gerçek rakamların çok daha önemli olduğunu" söylüyor. Ayrıca, Çinli yetkililer ülkenin diğer bölgelerindeki adli sicil kayıtlarını kamuya açıklarken, Doğu Türkistan'daki davaların neredeyse yüzde 90'ının kayıtlarının kamuya açık olmadığı belirtildi.

Uygurlara yönelik zulmün diğer yönleri gibi bu da Pekin'in bir halkı ortadan kaldırma çabasını ilerletiyor. Rapor, "Uygur nüfusunun topluluklarını

sürdürmeleri engellenmeye devam ederse, tam etnik etkisizleştirmenin gerçekleşmesi ve hasarın geri döndürülemez olması sadece bir zaman meselesidir" sonucuna varıyor.

Sorgulama sırasında, arkadaş grubu “etnik ayrılıkçı bir grup” olarak kabul edildi ve eylemleri, özellikle de yardım ettikleri kişiler hakkında sorgulandı.

TBMM'de Doğu Türkistan Bayrağı açıldı

Çin'in Doğu Türkistan'daki soykırım politikasını açıkça destekleyen ve Uygur Türklerine terörist diyen Filistin Devlet Başkanı Mahmut Abbas, TBMM'de konuşma yaptı.

Geçen yıl Çin'in özel davetiyle Pekin'e giden Filistin Devlet Başkanı Mahmut Abbas, Çin komünist Parti Lideri, aynı zamanda Devlet Başkanı Xi Jinping ile görüşmesinde, Uygur Soykırımı'nın insan hakları sorunu olmadığını, bu durumun Çin'in sözde terörizm ve bölücülüğe karşı mü-

cadelesi olduğunu, bu konuda Çin hükûmetini desteklediğini belirtmişti.

ÇİN'İ DESTEKLEYEN ABBAS TBMM'DE KONUŞTU

Uygur Türklerine Çin'in ağızla terörist diyen Abbas, 15 Ağustos 2024 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi-

sinde (TBMM) konuşma yaptı. Abbas'ın konuşmasını; Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere TBMM Başkanı Numan Kurtulmuş, Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) Genel Başkanı Devlet Bahçeli, TBMM Başkanvekili Celal Adan, bakanlar, İYİ Parti Genel Başkanı

Müsavat Dervişoğlu, Saadet Partisi Genel Başkanı Temel Karamollaoğlu ve Türkiye İşçi Partisi (TİP) Genel Başkanı Erkan Baş ve Genel Kurul'da bulunan milletvekilleri dinledi.

ÇİN BÜYÜKELÇİSİNE GÖK BAYRAK ŞOKU

Ancak Abbas'ın konuşması sırasında en göze çarpan detay ise TBMM locasından milletvekillerini izleyen Çin Anlara Büyükelçisi Liu Shaobin'in güzü önünde İYİ Parti sıralarına Doğu Türkistan Bayrağı konuldu.

ABBAS'TAN TÜRKİYE'YE TEŞEKKÜR

TBMM'de gerçekleştirdiği ko-

nuşmasına "Sizlere, mübarek Filistin'den Kudüs'ten geliyorum. Büyük acıyı yaşayan halkımın mesajıyla geliyorum. Halkım, uluslararası adaletten yoksun olarak vatanına ve haklarına sarılarak işgalci İsrail'in suçlarına karşı büyük mücadele yürütmektedir." diyerek başlayan Abbas, "İsrail'in saldırı, cinayet ve soykırımı nedeniyle şehit olanları anarak konuşmama başlamak istiyorum. Bunların sonuncusu İsmail Haniye'ye karşı işlenen suç olmuştur." şeklinde konuştu.

Türkiye'nin Filistin halkının yanında yer aldığına vurgu yapan Abbas, "Her gün işgal devletinin Gazze'deki suçlarına, özellikle birkaç gün önce 100'den fazla şehit verilen El Tabin okulu saldırısı dahil, uluslararası toplum nasıl sessiz kalıyor? Erdoğan öncülüğünde Türkiye'yi cesur ve ilkeli tutumundan dolayı kutluyorum. İsrail'in iğrenç suçlarını kınayan Türkiye'nin tüm siyasi partilerini kutluyorum. Asil duruşu ile Filistin halkını destekleyen kardeş Türk halkını kutluyorum. Türkiye, İsrail ile ticareti Filistin halkına destek için durdurdu." ifadelerini kullandı.

Mahmud Abbas, TBMM'deki konuşmasını şu sözlerle sonlandırdı:

Filistin devletinin tanınması için çalışmaya devam edeceğiz. BM nezdinde tanınmak istiyoruz. İşgal bitinceye kadar yolumuza devam edeceğiz. Avrupa ülkeleri artık Filistin'i tanıyor.

UYGUR SOYKIRIMI BİR İNSAN HAKLARI MESELESİ DEĞİLDİR

Geçmişte Çin'in Doğu Türkistan'daki faaliyetlerini desteklediğini ifade eden Abbas, "Bazılarının gündeme getirdiği Uygur Soykırımı bir insan hakları meselesi değildir. Bu Çin'in terörizm, aşırılık ve ayrılıkçılıkla mücadelesidir. Filistin hükûmeti, Çin'in bu mücadelesini her zaman destekliyor, Filistin her zaman Çin'e inandı. Çin'in her zaman adaleti yerine getireceğine inanıyoruz" ifadelerini kullanmıştı.

Çin'in Soykırım Turizmi Stratejisi

Turizmin bir propaganda silahı olarak kullanılması otoriter rejimlerin eski bir numarasıdır. Bu bağlamda Çin hükümeti, Uygur halkına yönelik soykırımı örtmek için turizmi kullanıyor.

Polonya'da yaşayan bir gazeteci geçtiğimiz günlerde şaşırtıcı bir bulgudan bahsetti: Gazeteci Magnus Fiskesjö'ye göre, Nazi Almanyası'nın, işgal altındaki Polonya'nın külleri üzerinde sürgün edilen istenmeyenler için en kötü şöhretli çöplüğü olan Genel Hükümet bölgesine giden turistler için 1943 yılından kalma bir Nazi turist rehberi. Bölgedeki pek çok gezi noktası, gururlu Alman turistlerin rehber kitabın yardımıyla ziyaret ettiği Alman mirası olarak yeniden düzenlendi.

Bugün Çin'in sözde Xinjiang'daki (yerli Uygur nüfusu tarafından Doğu Türkistan olarak adlandırılan) kendi soy-

kırım bölgesinde gördüğümüz şey tam olarak budur.

Olası tüm direnişleri – müthiş bir gözetim aygıtı, şüphelenilen herkesin kitlesel olarak gözaltına alınması ve kamplardan sağ kurtulanların kitlesel olarak zorla çalıştırılması yoluyla bastıran Çin hükümeti şimdi Uygur bölgesine hem iç hem de dış turizmi teşvik ediyor.

Kampanyaya, 2017'de başlatılan soykırımı yönelik yabancı eleştirileri engellemeyi uman bir propaganda saldırısı eşlik ediyor. En önemli hedeflerden biri de Doğu Türkistan'ın güvenli ve iyi olduğunu "kendi gözleriyle gören" yerli ve yabancı turistleri destekçi olarak kazanmak.

TURİSTLERİ DOĞU TÜRKİSTAN'A ÇEKİLİYOR.

Yerli turistler yeni altyapı, yenilenen şehirler ve kurgulanmış eylence parklarından Uygur kültürünü egzotikleştirip ilkelleştirirken yeniden sahiplenilen yepyeni sahte-tarihi "gizemli" mekanlara kadar yeni cazibe merkezleriyle Doğu Türkistan'a çekiliyor.

İşler kötü gitmiyor. Rakamlar belirsiz, ancak çok sayıda yerli Çinlinin ziyaret ettiği açık. Çin propaganda ajansı Xinhua 2023 yılı için 265 milyon turist ziyareti olduğunu iddia ediyor.

Buna yabancı ziyaretçiler de dahil ve bunlar sadece kiralık Çin yanlısı etkileyicilerden

ibaret değil. Yabancı turistler ziyaret ediyor, mesajı alıyor ve Çin'in propaganda görevlilerini memnun edecek şekilde yurtdışına iletiyorlar. Dış turizm, zaferinden emin olan en üst düzey liderin bunu alenen onayladığı yaklaşık 2023 yılından itibaren yükselişe geçmiş gibi görünüyor. Uluslararası tur şirketleri Doğu Türkistan turları sunmaya başladı ve özel şahıslar da gelebiliyor.

Çin hegemonyasının Soykırım projesinin genel olarak başarılı olduğu doğrudur. Mevcut ikinci aşamada, bir milyondan fazla Uygur çocuk (ve giderek artıyor) ailelerinden alınarak dillerinin ve kültürlerinin yasak olduğu Çin yatılı anaokullarına

kapatılıyor. Uygur kadınlar sistematik olarak kısırlaştırıldı (demografik ve eğitim istatistikleri devlet sırrı haline getirilirken). Sağlam olanlar zorla çalıştırılıyor; yüz binlerce kişi ise onlarca yıl sürecek sanal ölüm cezaları ile hapse gönderiliyor.

AMAÇ, UYGUR KİMLİĞİNİN KIRILMASI VE YOK EDİLMESİ

Uygur kültürü, kültürel liderler, sanatçılar, akademisyenler ve benzerlerinden oluşan bütün bir sınıfın ortadan kaybolması ve susturulması yoluyla başsız bırakılmıştır. Tarihi anıtlar ve kutsal mekanlar buldozerlerle yıkıldı, böylece gelecekte yeniden dirilecek bir Uygur

kimliğinin temelini oluşturamayacaklar. Tüm bunlar soykırım projesinin amaçlanan sonucuna işaret etmektedir: Uygur kimliğinin kırılması ve yok edilmesi – bir yandan da hayatta kalanlardan Çince konuşan fabrika işçileri yaratmak.

Bu arada, habercilik sıkı bir şekilde kontrol ediliyor – ve bu da işe yarıyor. Acı çekenlerin televizyon görüntüleri olmadığına, dünya medyası sessizliğe bürünüyor. Aslında sürekli bir haber akışı var, ancak bunlar genellikle aylar önce meydana gelen olaylarla ilgili. Anlık gelişmeler hiçbir şekilde dış dünyaya sızdırılmıyor.

Sızdırılan görüntüler nadirdir. En iyi ihtimalle ortaya çıkanlar, sosyal medyadaki kısacık klipler ve istismarın anlık görüntülerini içeren kayıtlar oluyor ki bunlar da genellikle olağan gazetecilik standartlarına göre doğrulanamıyor.

Klasik Komünist Parti stratejisi, gerçekliği gizlemek ve bunun yerine sterilize edilmiş alternatif gerçekler uydurup halka yutturmaktır. Bu da çoğu zaman hem yabancı hem de yerli turistler üzerinde işe yarar.

“GÖRMEK İNANMAKTIR” SLOGANI

“Görmek inanmaktır” Çin’in İngilizce turizm tanıtım propagandasının temel sloganıdır. Turistlerin Doğu Türkistan’da görmesini istedikleri şey, yiyecek tezgahları, sahte dans gösterileri ve benzeri şeylerle dolu kalabalık alışveriş cadde-leri, turistlere kendini inandırıcı olarak sunan bir tür “normal-lik”. Bunun tamamıyla kurgu ve seçici olduğunu anlama-yabilirler. Turistler hapishane-lerdeki yüz binlerce Uyghur’u, zorla çalıştırma endüstrilerini, kilitli yatılı okul sistemini veya yerle bir edilmiş Tarihi mirası görmüyorlar – çünkü bunlar onların görüş alanında değil.

Yurdun saklı kalan büyük kısmında halka zulmederken, bunun yerine, turistler için özenle kurgulanmış bölümün-de Uyghurların bir zamanlar orada yaşadığını düşündürmek için tasarlanmış Disneyleştiril-miş bir Uyghur mirasının seçkin simgelerinin yanı sıra Çin’in şahlanan ticaretini, kalkınma başarılarını görüyorlar. Aynı

mesaj, camilerin restoran veya turistik otel olarak kullanılma-sıyla da ima ediliyor (eğer yı-kılmazlarsa): İbadet eden yok, din bitti, bu yüzden yeni (Çinli) girişimciler devraldı. Bu arada, eyalet başkenti Urumçi’deki Miraj zinciri gibi Uyghurlara ait restoranlar kapatıldı ve sahibi gözaltına alındı.

Bu durum, Çinli turistlerin modern oldukları ve dolayı-sıyla artık hizmetçi muamelesi yaptıkları yerel Uyghurlardan daha üstün oldukları duygu-sunu pekiştiriyor. Tüm bunlar, bastırılmış sömürgeleri ziyaret eden “efendi ırk” üyelerin-de benzer duygular yaratan Avrupa sömürgeciliğinin altın çağını ürkütücü bir şekilde anımsatıyor.

Melissa Shani Brown ve David O’Brien’in gözlemlediği gibi, bu aynı zamanda Doğu Tür-kistan’ın anlamı hakkında yeniden yazılan resmi hafızayı içselleştiren bir “tanıklık bakı-şıdır” ve bakan kişi daha sonra çağrıldığında bunu yeniden kusar.

DİĞER ADIYLA “KARDEŞ AİLE POLİTİKASI”

Yerli Çinli ziyaretçiler de kalmaya teşvik ediliyor – Çin’e özgü toplu ev izleme sistemi-nin (Han Çinli yerleşimcilerin henüz hapsedilmemiş Uyghur-ların yanına taşındığı) ötesine geçiliyor. Nazi işgali altındaki Avrupa’da yeniden yerleşim yoluyla Almanlaştırmaya bir başka ürkütücü paralellikte, Doğu Türkistan’daki Çinliler de Uyghur sahipleri ve tüm aileleri gözaltına alınıp kaybedildiğin-de boşaltılan evleri devralıyor. Evler, gelen yeni Han Çinli yer-leşimcilere iş teklifleri ve evlilik için Uyghur kadınlarla birlikte ucuza sunuluyor.

Çin’in 21. yüzyıldaki yerleşim-ci-sömürgeci projesi, Çin’in sömürgeciliğinin tarihteki benzer örneklerle doğrudan karşılaştırılabilir olduğunu kabul etme konusunda uzun süredir devam eden tabuyu yıkan yeni akademik çalışmalar tarafından giderek daha fazla ele alınmaktadır.

Ancak sıklıkla fark edilmeyen

şey, Çin'in turizmi silah olarak kullanması ile diğer otoriter rejimlerin benzer çabaları arasındaki doğrudan paralelliklerdir.

Ben de bir turist olarak hem Çin'de hem de eski Sovyetler Birliği'nde turistlerin polis tarafından denetlendiği ve hareketlerinin kısıtlandığı her yerde bunu deneyimledim. Rusya'da, bu açıkça sadece onaylanmış yerleri görmemizi sağlamak için tasarlanmıştı.

Sovyetlerin yabancıları getirme ve onların deneyimlerini propaganda için tanıklık olarak şekillendirmeye çalışma takıntısı – yerli nüfusta olduğu gibi, ancak yabancıların tanıklığının algılanan daha yüksek değerinden yararlanarak – 1920'lerden itibaren Stalin'in "yol arkadaşlarının" küratörlüğünde mükemmelleştirilen Sovyet "Yeni Tip Kültürel Diplomasisi" ile ortaya çıkmıştır.

Yukarıda bahsedilen, işgal altındaki Polonya'ya seyahat etmeye teşvik edilen Nazi Almanları örneği de Çin vaka-sıyla paralellik göstermektedir.

Genel Hükümet turist rehberinin okuyucuları, Nazi tarzı milliyetçiliğe göre deneyimlenmek üzere rejim tarafından yeniden tanımlanan bir yere götürülüyordu.

"NEŞE YOLUYLA GÜÇ" KAMPANYASI

Aslında Nazi rejimi, "Neşe Yoluyla Güç" (Kraft durch Freude) gibi hükümet tanıtım girişimleri de dahil olmak üzere bu tür bir "soykırım turizmi" için büyük koordineli çabalar sarf etti. Dünya Savaşı'nın başlamasına kadar çılgınca başarılı oldu – ve sadece ticari olarak değil.

Kristin Semmens'in "Hitler'in Almanya'sını Görmek" adlı kitabında açıkladığı gibi: Üçüncü Reich'ta Turizm" adlı kitabında açıkladığı gibi, birçok turisti Nazi Almanya'sının "normalliğine" inananlar ve hatta sisteminin üstünlüğünün savunucuları haline getirdi.

Julia Boyd'un "Travellers in the Third Reich" adlı kitabı, Nazi vahşetinin görüntüleri henüz zihinlerimize kazınmamışken,

Nazi Almanya'sı'nda seyahat etmenin nasıl bir şey olduğunu "savaş sonrası geriye bakışın avantajı olmadan" anlatıyor.

Bugün Çin'de olduğu gibi, Nazi Almanya'sı da yabancı turistler için genellikle eğlenceli, varlıklı ve dost canlısı bir yer gibi görünüyordu. Amerikalı ve İngiliz turistler rejim tarafından büyük ölçüde teşvik edildi ve sayıları diğer ülkelerden gelenlerden çok daha fazla oldu (1937'de yarım milyon Amerikalı ziyaret etti). Hatta Amerikalılar ve İngilizler çok sayıda çocuklarını Hitler Almanya'sına okumaya gönderdi!

Julia Boyd, "[Nazi] rejiminin daha korkunç yönleri kendi ülkelerinde giderek daha fazla mercek altına alınırken bile, her yıl orada tatil yapmaktan zevk alan birçok İngiliz ve Amerikalı ziyaretçinin Üçüncü Reich hakkındaki olumlu izlenimlerini aktarıyor."

Bu arada Nazi rejimi, "görmenin inanmak olduğuna" güvenerek turizmi memnuniyetle karşılamaya devam etti.

YASIN AKTAY

DOĞU TÜRKİSTAN'A DA BAKSAK GÖRECEĞİMİZ ŞEY

Siyonist işgalci İsrail'in Gazze'de bütün dünyanın şahitliğinde irtikap ettiği soykırım vahşeti 288. gününe ulaştı. Bütün insanlığın gözü önünde cereyan ediyor olduğu için dünyanın başka yerlerinde cereyan eden başka soykırımları veya İslamofobik katliam ve zulümleri doğal olarak kenarda bıraksa da unutturmamalı. Bugün dünyada sistematik katliamlara, soykırımlara, apertheid uygulamalara maruz

kalan topluluklara dair bir liste yapmak istesek neredeyse tamamının kurbanlarının Müslümanlar olduğu bir tablo ile karşı karşıya kalırız.

Filistin'de ABD'nin ve Avrupa'nın sınırsız desteğiyle Arap ülkelerinin de sınırsız lakaytlığı ile 75 yıldır uygulanan sistematik işgal ve soykırımın geldiği nokta ortada. Gazze'de bu 75 yıllık, hatta 108 yıllık (Balfour deklarasyonu ile) siyonist düzenin bütün foyaları da ifşa oluyor.

Myanmar'da zaten bulundukları ülkede sayıları azınlığa düşürülmüş mazlum ve güçsüz bir halk yıllardır Budist din adamlarının da kışkırtmaları ve gözetimiyle en vahşi, en acımasız katliamlara, tehcire ve toplama kamplarında işken celere, aşağılık muamelelere maruz bırakılıyor.

Bugün Hindistan'da iktidardaki Bharatiya Janata Partisi (BJP)'nin seçimleri tekrar kazanmasıyla birlikte, ana

paramiliter hareket olan Rashtriya Swayamsewak Sangh (RSS) arasındaki ortak siyasi-paramiliter işbirliği altında çok agresif bir “Hindistan’ın Hinduizasyonu” siyaseti izlenmekte ve bu siyasetin asıl hedefi Müslümanlar olmaktadır. Müslümanlara karşı ayırimcılıkların belli bir felsefe ve plan dâhilinde olduğu ülkede yaşanan süreç -“Hindistan’ın Nazileştirilmesi” olarak ifade ediliyor ve bu konuda uygulanan politikalar Nazi uygulamalarıyla birebir karşılaştırılabilir. Keşmir’de yaşananlara değinmiyoruz bile.

Bir de Doğu Türkistan var,

bütün dünya Müslümanlarının kanayan, acıtan, hüznülendiren başka bir yarası. Çin devletinin Müslümanlar için hiç de hayırlı olmayan mevcut dünya düzeni içindeki farklı tutumu Müslümanlara karşı bir farklılık oluşturmuyor. Burada da Müslümanlara yönelik 75 yıldır devam eden sistematik ayrımcılık, asimilasyon, katliamlar, zulüm ve baskılar son zamanlarda daha da artmış durumda.

Gazze'deki soykırım anında belgelenen, konuyla ilgili bütün verileri anlık kayda alınan, tarihteki ve günümüzdeki birçok yerdeki soykırımlara

nazaran en fazla belgelenen bir soykırım. İsrail'in pervasızlığı, sırtını dayadığı dünya düzenine olan aşırı güveni dolayısıyla çoğu kez bir şey gizlemeye ihtiyaç bile hissetmiyor. Nasıl olsa sırası geldiğinde bütün belgeleri bir yana itip istediği hükmü verebilecek bir iktidar şımarıklığı. Doğu Türkistan'da ise yaşanan zulümlerin ciddi belgelenmeye ihtiyacı var, çünkü Çin burada olup bitenlerin dünyaya olduğu gibi yansımaları istemiyor veya istediği gibi yansımalarına çok önem veriyor. O yüzden en büyük baskısı basın ve yayın üzerine. Aliya İzzetbegoviç, soykırımları unutturmamayı

tavsiye ediyordu çünkü, “unutulan soykırım tekrarlanırdı”. Oysa unutturmamak için önce kaydedilmesi, duyurulması, insanların şahitliğine sunulması gerekiyor.

Doğu Türkistan'da yaşanan sistematik asimilasyon, baskı ve zulümler Çin hükümeti ne kadar aksini söylese de dünyanın her tarafından duyuluyor. Çin'in veya onu savunanların sarıldıkları en büyük argüman bu duyumların Çin'in yükselişini tehdit olarak gören ABD ve Batı merkezli bir propaganda endüstrisinin yansımaları olduğudur. Çin'e karşı böyle bir mekanizmanın çalıştığı elbette doğrudur ama Doğu Türkistan'daki baskı ve İslamofobik politikaların gözardı edilemeyecek canlı şahitleri ve kurbanları da var.

Doğu Türkistan İnsan Hakları

İzleme Derneği (www.ethrw.org) 2024 yılına ait raporunu geçtiğimiz hafta içinde kamuoyuyla paylaştı. Rapor, Çin'in Doğu Türkistan'da uyguladığı zulümlerin hem tarihsel boyutlarını hem günümüzdeki somut uygulamalarıyla bütün boyutlarını güncel verilerle ortaya koyuyor. Bu sayede Doğu Türkistan davasının dayandığı bütün tarihsel ve güncel veriler güncel olarak kayda alınmış oluyor. TÜGVA Genel Merkezinde sunumu yapılan ve benim de değerlendiren panelistler arasında yer aldığım raporda son zamanlarda Türklere yönelik birer toplama kampına dönüşmüş olan eğitim kampları uygulaması, bunun üzerinden toplumun bütün detaylarına kadar nüfuz etmiş gözetleme, kontrol ve disiplin mekanizmalarına dair detaylar ürkütücü bir manzara arz ediyor.

Mesela 2019 yılında ele geçirilen ve The Intercept isimli haber ajansı tarafından paylaşılan çok sayıda polis dosyası, gözetimin ulaştığı vahim boyutu gözler önüne sermektedir. Yurtdışına çıkanlar ya da sığınma talebinde bulunanlar terörist olarak damgalanmakta, pasaportu olanlar daha sıkı bir şekilde denetlenmektedir. Daha önce kampa alınmış olan ya da yakınları kampta olan kişilerin bayrak törenlerine katılımı ve tören esnasındaki tutumları takip edilmektedir. Sızdırılan belgelerden bazıları bayrak törenlerinin kimlerin “yeniden eğitim” kamplarına gönderileceğine karar vermek için kullanıldığını göstermektedir. Camilere katılım oranlarını düşürmek amacıyla camilere girişler sıkı bir şekilde denetlenmektedir. Sızdırılan bir belgede, bir camiye gelenlerin sayısının iki yılda % 96 oranının

da düştüğü büyük bir başarı gibi not edilmiş. Rapora göre, kontroller sayesinde ibadetler yasalara uygun olarak yürütülmüş, memurların ve 18 yaşından küçüklerin camiye girmesi engellenmiş, çok sayıda “sorunlu” kişi ya gözaltına alınmış ya da “yeniden eğitime” gönderilmiştir.

Doğu Türkistanlılar camiye bağış yapmak, Kur’an uygulaması indirmek, telefonda Allah yazılı görseller bulundurmamak, dini sohbet dinlemek veya dini içerikli mesaj paylaşmak gibi hükûmetin dini aşırılıkçılık içinde tanımladığı eylemler sebebiyle kamplara gönderilmekte veya gözaltına alınmaktadır. ÇKP hükûmeti, Doğu Türkistanlıların hayatının her alanına sirayet eden gözetim sisteminin “terörizm” ve “dini aşırılıkçılıkla mücadele” hizmet ettiğini iddia etmektedir.

tedir. Gerçekte ise bu gözetim araçları aracılığıyla bireylerin kişisel dini inançları ve günlük ibadetleri kontrol edilmekte ve engellenmektedir. Raporda insan hakkı ihlallerine dair bir sürü detaydan sadece bir kesit bu.

ABD’ye karşı dünyanın her yanında bir ittifak arayışı içinde olan Çin’in Doğu Türkistan’da bütün Müslümanları karşısına alma sonucunu veren böyle bir politikada ısrar etmesi, üzerinde durulacak asıl konulardan biri. Aslında Müslümanlara ihtiyaç duyan Çin, Müslümanları kendisine soğutan, hatta ötekileştiren böyle bir uygulamada neden ısrar ediyor?

Konu aslında yine geliyor Müslümanların birliği meselesine.

Çin nezdinde Müslümanların bu konudaki ortak hassasiyeti-

ni ifade edecek bir siyasi birlik var mı dünyada? Bazı İslam ülkelerinin içinde Müslümanlara yönelik baskılar, Çin’in veya başka herhangi bir gayr-ı Müslim gücün Müslümanlara baskılarını çoktan fersah fersah geçmişse? Bugün Suriye’de, Yemen’de, Irak’ta, Mısır’da, Tunus’ta Müslümanın görünümlü yöneticilerin Müslümanlara yaptığı zulümler ortadayken, bunlardan Hindistan, Myanmar, Doğu Türkistan veya Gazze’deki Müslümanlara yönelik baskılara dur demeleri nasıl beklenebilecektir?

Bu da baş etmemiz gereken asıl sorun ve bir siyasi girişim oluşacaksa, arkaplanında bu sorunla da yüzleşmiş olması gerekecektir.

HAKAN AVCI

UYGUR TÜRKLERİ VE ÇİN

Çin'in Uygur Türklerine yönelik baskıları, camilerin, türbelerin ve İslam eserlerinin yıkılmasından, isimlerin yasaklanmasına ve Kur'an-ı Kerim'in toplatılmasına kadar geniş bir yelpazede devam ediyor. Uygur Türkleri, tarih boyunca dünya medeniyetine büyük katkı sağlamış bir halk olarak, bugün ağır baskılar altında yaşam mücadelesi veriyor.

İşte Doğu Türkistan'da yaşayanların detayları:

Çin, Doğu Türkistan'da İslami eğitimi tamamen yasaklamış durumda ve din adamlarını hedef alıyor. Son yıllarda birçok din adamının tutuklandığı ve bu durumun toplama kamplarına gönderilmekle sonuçlandığı belirtiliyor. Çin Komünist Partisi'nin (ÇKP) Kur'an başta olmak üzere İslami kitapları topladığı ve yok ettiği de ileri sürülüyor.

Doğu Türkistan'da binlerce cami yıkılıp ibadetler yasaklandı. Camilerin bir kısmının farklı

amaçlarla kullanıldığı belgelendi. Tarihî türbe ve mezarlıkların yok edildiği ve cenaze törenlerinin İslami geleneklere uygun şekilde yapılmasının yasaklandığı da gelen bilgiler arasında...

Çin Devlet Başkanı Şi Jinping, İslam'ın sosyalizme uygun hale getirilmesi ve Çinileştirilmesi gerektiğini söylüyor. Bu politikanın bir sonucu olarak İslam'a ait semboller ve uygulamalar yasaklanıyor. Doğu Türkistan'da İslami ifadeler ve

isimler yasaklanmış durumda, Müslüman kadınların kıyafetleri kontrol edilip yasaklanıyor.

BBC'nin elde ettiği veriler, Sincan Özerk Bölgesi'nde Müslüman Uygur Türklerinin ve diğer etnik azınlıkların tutulduğu gözaltı kamplarında sistematik tecavüz, cinsel taciz ve işkenceye maruz kaldığını gösteriyor. Çin yönetimi ise bu iddiaları reddediyor.

Uygur Türklerinin Çıgıllıkları Duyulmuyor...

Doğu Türkistan halkı, 1949 yılında bağımsızlıklarını kay-

betmelerinden bu yana Çin Komünizminin baskısına maruz kalıyor. Bu durum, siyasi ve ekonomik alanların yanı sıra kültürel ve edebî hayatlarını da olumsuz etkiliyor. Uygur Türklerinin, işsizlik, ibadet yerlerinin yıkılması, din adamlarının öldürülmesi veya kamplara götürülmesi, kendi dillerinde eğitim yapamama, dini ve milli vecibelerini yerine getirmede sorunlar yaşaması gibi pek çok sorunu bulunuyor.

İnsani Yardım Vakfı (İHH), Uygur Türkleri için 20 yıldır çalışmalar yürütüyor. Doğu Türkistan'daki zulmü duyurmak ve

insan hakları ihlallerine karşı yardımlar ulaştırmak için çeşitli bilinçlendirme çalışmaları yapıyor. Siz de bağışlarınızla zulüm altında yaşayan kardeşlerimize destek olabilirsiniz.

Uzun geçmişe ve köklü bir kültüre sahip olan Uygur Türkleri, Çin'in baskı ve sömürü politikaları altında ezilmeye devam ediyor. Doğu Türkistan'da yaşayanların en doğal istekleri bile yerine getirilmiyor. İşsizlik, ibadet yerlerinin yıkılması, din adamlarının öldürülmesi, kendi dillerinde eğitim yapılamaması, dini ve milli vecibelerini yerine getirmede sorunlar

yaşanması gibi pek çok çılgık duyulmuyor. Bu baskıların sona ermesi ve Uygur Türklerinin haklarına kavuşması için uluslararası toplumun daha fazla çaba göstermesi gerekiyor.

Uygur Türkleri için yapılan baskıları ve zulmü her platformda gündemde tutarak onların sesi olabiliriz. İHH gibi kuruluşların çalışmalarını destekleyerek bu mücadeleye katkıda bulunabiliriz. Herkesin bu konuda duyarlı olması ve Uygur Türklerine destek vermesi büyük önem taşıyor.

Peki, ne istiyorlar?

Çin'in Doğu Türkistan'da yaşayan Uygur Türklerine yönelik baskıları ve insan hakları ihlalleri uluslararası kamuoyunda giderek daha fazla dikkat çekiyor. Uygur Türkleri, bu baskılar altında temel hak ve özgürlüklerini kaybetmiş durumda ve bu baskılara karşı çeşitli taleplerde bulunuyorlar. İşte Uygur Türklerinin başlıca istekleri:

1. İnsan Haklarına Saygı

Uygur Türkleri, temel insan haklarına saygı gösterilmesini

istiyor. Bu, ifade özgürlüğü, inanç özgürlüğü, hareket özgürlüğü ve yaşam hakkı gibi temel hakları kapsıyor. İnsan haklarına yönelik sistematik ihlallerin sona ermesini talep ediyorlar.

2. Dini Özgürlük

Uygur Türkleri, İslam dinine uygun şekilde ibadet edebilme özgürlüğü istiyorlar. Camilerin yıkılmasının, dini kitapların toplatılmasının ve dini liderlerin tutuklanmasının sona ermesini talep ediyorlar. Müslüman kimliklerini özgürce yaşayabilmek istiyorlar.

3. Kültürel ve Dilsel Özgürlük

Kendi kültürlerini ve dillerini özgürce yaşayabilmek istiyorlar. Çin hükümetinin Uygur kültürüne yönelik asimilasyon politikalarına son vermesini ve Uygur Türkçesi'nin eğitim ve günlük yaşamda kullanılmasına izin verilmesini talep ediyorlar.

4. Keyfi Tutuklamaların ve Gözaltı Kamplarının Sona Ermesi

Gözaltı kamplarında keyfi

olarak tutulan Uygur Türklerinin serbest bırakılmasını ve bu kampların kapatılmasını istiyorlar. Kamplarda yaşanan işkence, cinsel taciz ve diğer insanlık dışı muamelelerin son bulmasını talep ediyorlar.

5. Ailelerin Yeniden Birleşmesi

Çin hükümetinin uyguladığı politikalar nedeniyle ailelerden koparılan Uygur Türkleri, ailelerinin yeniden birleşmesini istiyorlar. Bu, özellikle kamplarda tutulan veya zorla başka bölgelere göç ettirilen bireyler için geçerli.

6. Ekonomik Adalet ve İş Fırsatları

Uygur Türkleri, ekonomik olarak adil bir şekilde muamele görmek ve iş fırsatlarına eşit erişim sağlamak istiyorlar. Çin hükümetinin uyguladığı ekonomik ayrımcılık ve zorla çalıştırma uygulamalarının sona ermesini talep ediyorlar.

7. Uluslararası Destek ve Baskı

Uluslararası toplumu, Çin hükümeti üzerindeki baskıyı artırarak Uygur Türklerinin

haklarının korunması için daha fazla çaba göstermeye çağırıyorlar. Uluslararası toplumun Uygur Türklerine yönelik insan hakları ihlallerini kınaması ve Çin hükümetine karşı yaptırımlar uygulaması gerektiğini düşünüyorlar.

Çin hükümeti, medya ve internet üzerinde sıkı bir kontrol uyguluyor. Bu nedenle, Doğu Türkistan'daki durumla ilgili haberlerin Çin sınırları dışına çıkması genellikle zor ve risklidir.

Çinli yetkililer, Uygur Türklerinin seslerini duyurmasını engellemek için sansür ve baskı politikaları uyguluyor...

Bu nedenle Türk Basının da bu konuda daha hassas bir yaklaşım göstermesi gerekir...

Dünyanın sessiz kaldığı bu katliama bizim seyirci kalmamız mümkün değildir...

MUHAMMED ALİ ATAYURT

URUMÇİ- İSTANBUL HAVA TRAFİĞİ NEDEN AÇILDI?

Çin rejimi yıllardır “Doğu Türkistan’da İnsan hakları, yaşama hakkı ve dini inanç özgürlüğü garanti altındadır” propagandası yapıyor, başta İslam ülkeleri olmak üzere uluslararası toplumda göz boyamaktan başka amacı olmayan Çin, Turizmi kullanarak bölgede işlediği insanlık dışı cinayetleri örtbas etmeye çalışıyor.

Bu minvalde Çin’in en büyük havayolu şirketlerinden bir olan China Southern Airlines;

Pekin ve Guangzhou’nun ardından 8 yıldır kapalı olan Urumçi’den de İGA İstanbul Havalimanı’na tarifeli uçuşlara başladı.

Komünist rejimin kontrolündeki Çin Halık ağına göre 17 Ağustos başlayan ilk uçuş Boeing B787-8 tipi uçak ile yapılırken, uçuş sonrası ekip ve yolcular İGA ve Çelebi tarafından karşılandı. China Southern Airlines, iki şehir arasında B787 Dremliner uçaklarıyla haftalık

1 frekans olmak üzere uçuşlar düzenleyeceği bildirildi.

HER CUMARTESİ BİR SEFER YAPACAK

Bilgilere göre Urumçi-İstanbul arasındaki yolcu uçuşlarının her cumartesi günü bir kez olmak üzere düzenlendiği, tek yön uçuş süresinin ise yaklaşık yedi saat olduğu ve 500’den fazla yolcu taşıma kapasitesine sahip olduğu ileri sürülüyor.

Cumartesi günü Urumçi'den 17.50'de kalkan CZ6035 sefer sayılı uçak, 21.50'de İstanbul'a ulaştı.

Bilindiği üzere 8 yıl önce İşgalci Çin, Doğu Türkistan'daki sistematik soykırımını hızlandırarak, 2017'de büyük ölçekli kitlesel keyfi tutuklamalar başlatmış, Sivil halka acımasız baskıları yoğunlaştırarak Toplama Kampları kurduğu ayyuka çıkmıştı ve O günden beri Urumçi ile İstanbul arasındaki hava trafiğini askıya almıştı. Son yıllarda Doğu Türkistan'da işlenen soykırım suçları, İslam ve Müslüman karşıtı terör politikaları nedeniyle Uluslararası toplum tarafından sert eleştirilerle karşı karşıya kalmıştı.

Ayrıca Batı ve Avrupa ülkele-

rinin ekonomik yaptırımlarına karşın Orta Doğu ülkelerinin yanı sıra Türkiye ve Orta Asya'daki komşu ülkelere yoğun yatırımlar yapan Çin, Borç tuzağına çektiği iktidarlara ekonomik ve stratejik ilişkilerini giderek güçlendirmeye çalışıyor.

SOYKIRIMI ÖRTBAS ETMEYE ÇALIŞIYOR!

Gözlemciler, 8 yıldır kapalı olan Urumçi- İstanbul Hava Trafiğinin neden açıldığını yorumlarken, Çin Komünist Partisinin (ÇKP) yıllar süren acımasız baskısının ardından Doğu Türkistan'ı bir turizm noktasına dönüştürmeye çalıştığını, son 8 yıldır Doğu Türkistan'ın dünyadan izole bir şekilde yeniden dizayn edildiğini,

Havayollarının art arda açılmasının ise hem iç hem de dış turizmi teşvik ederek 2017'de başlatılan soykırıma yönelik yabancı eleştirileri engellemeyi ve bölgedeki sözde kalkınma ve "Mutlu Uygur" tablosunu gören yerli ve yabancı turistleri destekçi olarak kazanmak olduğunu, Oysa yurdun saklı kalan büyük bölümünde bir milyondan fazla Uygur çocuk giderek artan sayıda ailelerinden alınarak dillerinin ve kültürlerinin yasak olduğu Çin yatılı okullarına kapatılırken, Uygur kadınların sistematik olarak kısırlaştırıldığını, Erkeklerin çoğu Toplama kampında veya Cezaevlerinde işkenceye maruz kalırken, sağlam olanlarında zorla çalıştırılmakta olduğunu hatırlattı.

MUHAMMED EMİN YILDIRIM

DOĞU TÜRKİSTANIMIZ İKİNCİ BİR ENDÜLÜS OLMASIN!

Abdülhamid Süleyman Çolpan

Güzel Türkistan senge ne boldı?
Sebeb vakitsiz güllering soldı
Çemenler berbad kuşlar hem feryad
Hemmesi mahsun bolmaz mı dilşad?

Bilmem ne uçun kuşlar uçmaz bahçelerinde...

Günümüz Türkçesi ile:

Güzel Türkistan sana ne oldu?
Seher vaktinde güllerin soldu
Çimenlerin perişan kuşların ötüşlerinde feryat
Hepsi bir mahzuniyet içerisinde dolmaz mı
gönüllerine sevinç?

Bilmem niçin kuşlar ötmez bahçelerinde..

Kimileri için “Orta Asya”, kimileri için “Ata toprakları”, kimileri için “Türklerin Anayurdu”, kimileri için “Orda bir köy var uzakta” dedikleri; üzerinde nostalji oluşturdıkları bir belde... Ancak âcizane bizde, Doğu Türkistan dediğimizde zihnimize hemen şu ifadeler geliyor:

- İlim ocağı
- Ribât toprağı
- Vefa beldesi
- Muhacirler yurdu
- Mazlumlar vatani

Birer cümleyle de olsa bu

ifadeleri açıklayalım.

İlim Ocağı

Doğu Türkistan tarih boyunca binlerce âlim yetiştirmiş, yüzlerce ilmî müesseseye zemin olmuş bir coğrafyadır. Orası; Abdülkerim Satuk Buğra Han'dan (ö. 344/955) Kâşgarlı Mahmud'a (ö. 473/1080?), Yûsuf Has Hâcib'ten (ö. 470/1077); Abdulkâdir Dâmol-la'ya (1862-1924); Sâbit Dâmol-la'dan (1883-1941), Alihan Töre Saguni'ye (1885-1976), Osman Batur'dan (1889-1951) Mehmet Emin Buğra (1901-1965) ve Abdülhakim Mahsum Hacı'ya (1925-1993) ve daha sayamayacağımız yüzlerce âlim,

arif, aydın, akil ve mücadele insanının yetiştiği bir beldedir. Yıllardır zulüm altında olmasına rağmen halen bu beldenin gençlerinde ilim noktasında büyük bir kabiliyet ve iştiyaka şahit olmaktayız. Bu da Doğu Türkistan'ın nasıl bir ilim ocağı olduğunu bizlere göstermektedir.

Ribât Toprağı

Doğu Türkistan, İslâm Tarihi boyunca hep sorunlar yaşadığımız Ruslar ve Çinlerle sınırı olan topraklardır. Büyük bir kısmı Çin ile sınırı olan bu güzel beldenin Moğolistan, Rusya, Kazakistan, Kırgızistan, Tacikistan, Afganistan ve Pakistan

ile sınırları vardır. Özellikle İslâm'ın amansız düşmanları olan Ruslara ve en başta Çinlilere karşı Doğu Türkistan tam bir ribât toprağı olmuş, orada her daim İslâm'ın mukaddesatını koruma adına nöbetler tutmuştur. Ribâtta olanlar için Efendimiz'in (sas) şu iki hadisini burada hatırlamış olalım:

"Allah yolunda düşmana karşı nöbet tutan (ribâtta olan) kimselerin dışında bütün ölülerin amel defterleri kapanır. Mura-bitların ise, iyi amelleri kıyamet gününe kadar yazılmaya devam eder ve bu kimseler kabir azabı konusunda emindirler." (Ebû Dâvûd, "Cihâd", 15; Tirmizî, "Fedâilu'l-Cihâd", 2).

"İki göz vardır ki onlara ateş değmez: Allah korkusundan ağlayan göz ile Allah yolunda nöbet bekleyen göz!" (Tirmizî, "Fedâilu'l-Cihâd", 12).

Burada ve daha başka yerlerde verilen nebevî müjdelere nail olan yiğitlerin beldesine işte biz ribât toprağı olarak Doğu Türkistan diyoruz.

Vefa Beldesi

Malum vefa, bu dine mensup olanlar için olmazsa olmaz bir esastır. Enes b. Mâlik'in (ra) naklettiğine göre Hz. Peygamber (sas) bir hutbe irad edeceği zaman şöyle söze başladığı: "Emanete riayet etmeyenin imanı yoktur; ahde vefa göstermeyenin ise dini yoktur." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/134).

Hâl böyle olunca bize binlerce âlim hediye eden, en zor düşmana karşı kendilerini feda edip o ribât toprağında yüzyıllardır nöbet tutan Doğu Türkistan'a karşı bizim ciddi bir vefa borcumuz vardır. İşte bu vefa

unutulmaması için o topraklara biz vefa beldesi diyoruz.

Muhacirler Yurdu

O güzel beldeye "Muhacirler Yurdu" dememizin iki sebebi vardır. Birincisi tarihte ilim ocağı olduğu için oraya hicret edenlerin çok olması, ikincisi ise son elli yılda o topraklardaki zulüm ve baskıların artmasından dolayı bir milletin adeta topyekûn muhacirliği iliklerine kadar yaşamalarıdır. Öyle ki bugün dünyanın neresine giderseniz gidin bir Doğu Türkistanlı ile yollarınız muhakkak kesişecektir. Özellikle Türkiye'de şu an binlerce Doğu Türkistanlı kardeşimiz bulunmaktadır. Onlar, çağın muhacirleri olarak hicreti kaderleri bilmiş ve bu çağda hicretin ruhunu yeniden diriltmişlerdir. Her ne kadar burası da onlar için asıl vatan ise de

yine de insanın doğup büyüdüğü topraklara karşı sürekli bir özlem duyması kaçınılmaz bir duygudur. Dolayısıyla Doğu Türkistanlı kardeşlerimiz çağın muhacirleridir; onlar dünyaya hicret iklimini bir kez daha taşıyanlardır.

Mazlumlar Vatanı

Doğu Türkistan için en acı vereni orada yaşanan zulümler, katliamlar, baskılar ve soykırımlardır. Bütün bunların oluşturduğu acı ve hüznlerden dolayı orası mazlumların vatanıdır.

Malum dünya tarihi birçok zulme, zalime, katliama ve baskılara şahit olmuştur. Özellikle 2000'li yıllardan sonra kademeli bir şekilde artan bu zulümler son yıllarda artık dayanılmaz boyutlara ulaşmıştır. Doğu Türkistan'da yaşanan zulümleri bilmeyenler bazen bu ifadeleri mübalağa olarak görebilirler ancak biz sadece on zulüm alanını size hatırlatarak şu an dünyada böyle bir zulüm gören başka bir belde var mı? Bunun muhasebesini yapmaya sizleri davet edeceğim.

Bir belde düşünün; selâm

vermek, yemin etmek, alkol kullanmaktan çekinmek, hatta cebinde pusula taşımak (kıbleyi tespit ettiğinden dolayı) yasak!

Bir belde düşünün; akrabaları veya ebeveyni vefat ettiğinde üzölmek, üzüntölü davranmak, cenazesi için vecibeleri yerine getirmek yasak!

Bir belde düşünün; camiye gitmek, görünür bir yerde namaz kılmak, oruç tutmak, dinî bir sohbet vermek veya dinlemek yasak!

Bir belde düşünün; okullarda ana dili kullanmak, sakal bırakmak, dini bir kıyafet gitmek, Arapça bir tek harf bile yazmak yasak!

Bir belde düşünün; karakola kayıt yaptırmadan aile üyelerini evlere davet etmek, bir düğün veya başka bir merasim ile bir araya gelmek yasak!

Bir belde düşünün; kahvaltüyü güneş doğmadan yapmak (sahur olma ihtimali için) ve yiyeceğinizden daha fazla yemekleri evlerde tutmak yasak!

Bir belde düşünün; yurt dışına çıkan birisini tanımak, onunla

irtibat kurmak veya herhangi bir yol ile onunla konuşmak yasak!

Bir belde düşünün; halk içinde Çin aleyhine tek bir kelime etmek, Çin'in diğer ölkelerden biraz daha zayıf olduğunu söylemek bile yasak!

Bir belde düşünün; çok çocuklu olmak, devletin izin verdiği sayıdan fazla çocuk getirmek yasak!

Bir belde düşünün; resmî görevlilerden gördüğü haksızlık ve zulümleri şikâyet etmek veya herhangi bir hak talebinde bulunmak yasak!

Ve daha neler, neler...

Yıllardır Doğu Türkistanlı kardeşlerimizden duyduklarımız ve okuduklarımız bazen "Ya bu kadarı da olur mu?" dedirtiyor insana ama inanın bundan daha ötelere de ne yazık ki var!

Şu an binlerce insanın kamp-larda yaşadıkları, "aile ve kardeşlik" programları altında namus ve iffetlerine çok düşkün bir millet olan Uygurların zorla Çinlilerle aynı evde, aynı sofrada hatta aynı yatakta yatmalarını istemek ve yaşı-

nan tecavüz, taciz ve işkence-leri burada aktarmak bize bile o kadar ağır geliyor ki...

İşte bütün bunlardan dolayı diyoruz ki: Doğu Türkistan, Mazlumların Vatanı'dır. Bu akıl almaz zulümleri ve mazlumiyetleri görünce şu âyeti ve şu hadisi hatırlamaktan geri duramıyoruz:

"Ancak iman edip iyi işler yapanlar, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında kendilerini savunanlar başkadır. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılabı uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir." (Şuarâ 26/227).

"Zulüm zalim için kıyamet gününde zifiri karanlıklardır." (Buhârî, "Mezâlim", 8; Müslim, "Birr", 57).

Doğu Türkistan ve Endülüs

Doğu Türkistan konusunda insana en acı veren taraf hiç kuşkusuz Ümmet-i Muhammed'in bu meseleye karşı yeterli duyarlılık göstermemesidir. Bugün Gazze ve Kudüs olaylarında da yaşadığımız acziyetler ortadır ancak mesele Doğu Türkistan olunca bir kınama, bir hassasiyet hatta dualarda onları anıp zalim Çin yönetimini kınamak ve telin etmek bile çoğu zaman yapılmamaktadır.

Hâl böyle olunca Doğu Türkistan her geçen gün sekiz asır varlığını devam ettirmiş olmasına rağmen tamamen bütün izleri yok edilen Endülüs gibi olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bugün Endülüs coğrafyasına gittiğinizde başta mezarlıklar, camiler, medreseler, hanlar, saraylar olmak üzere birçok tarihî mirasın

yok edildiğine; sadece sayılı birkaç eserin kaldığına şahitlik edeceksiniz. Üzülerek söyleyelim ki şu an aynı tehlikeyi Doğu Türkistan yaşamaktadır. Her yeni gün oradaki bir caminin, mezarlığın, tarihi bir mirasın yok edildiğinin haberi gelmektedir. Özellikle orada uygulanan asimile politikası ile çocuklar zorla Çinileştirilmekte, dillerinden ve dinlerinden koparılmaktadır. Eğer dünya bu zulmü görmez, Müslümanlar gerekli tepkileri ortaya koymazlarsa bize düşen yine Endülüs'ün arkasından yaptığımız gibi sadece ağıt yakmak olacaktır. Ama biz ağıt yakmak değil, oradaki zulüm ateşlerini yakmak yani söndürmek zorundayız. Allah (cc) bu konuda sorumluluklarımızı yerine getirmeyi bizlere nasip eylesin.

İnsanlığı Üç Tehlikeli Virüs

Şu an sadece Müslümanlar değil; bütün bir insanlık üç tehlikeli virüs ile karşı karşıyadır. Bu virüsler; Siyonizm, Çinizm, Sırpiizm'dir.

Siyonizm'in başta Gazze, Kudüs ve Filistin coğrafyasının tamamında neler yaptıkları hepimizin malumudur. Kendilerinden başka herkese her dine ve her ırka düşman olan bu zihniyet, bir kanser virüsünden daha tehlikeli ve daha zarar vericidir.

Çinizm'in inanın Siyonizm'den geri kalan bir tarafı yoktur. Merhamet ve insanlığını kaybetmiş, sadece Doğu Türkistan'a değil kendi insanına bile ideolojik saplantılarla zulmeden, elde ettiği ekonomik imkânlarla dünyaya ciddi bir tehdit unsuru olan bir zihniyet ile karşı karşıyayız.

Sırpiizm'in sadece 11 Temmuz 1995'te Srebrenitsa'da yaptığı katliam ile değil her an içlerinde taşıdıkları kin, nefret

ve ırkçılık ile dünyaya tehlike saçan bir virüstür.

Hepimizin bu üç virüse karşı duyarlı olması, farkındalık oluşturmaları ve insanlığın ortak vicdanını bu kanser hücrelerine karşı teyakkuz üzere olmasını sağlamamız gerekmektedir.

Bir Umut ve Bir Dua

Doğu Türkistan'ımızın ikinci bir Endülüs olması ile alakalı şöyle bir umut taşıyorum. Endülüs, İslâm ilim medeniyetinin içerisinde çok özel bir yeri vardır. Binlerce âlim, kitap, eser, o coğrafyadan bize intikal etmiştir. Umut ediyorum ki Doğu Türkistan'ımız böyle bir güzelliğe erişsin. Tarihte de ilim ocağı olan o bereketli belde yine bir ilim ocağı olsun, şimdilerde dünyanın dört bir tarafına kardelenler gibi yayılan Doğu Türkistanlı kardeşlerimiz, kendilerini her sahada çok güzel geliştirsın, asla Doğu Türkistan davasını unutmadan o beldeyi yeniden bir ilim merkezi haline

getirmenin gayretleri ortaya koyulsun.

Duam ise şudur: Efendimiz (sas) bir hadisinde buyuruyor ya: "Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz ve onu hor görmez..." (Müslim, "Birr", 32).

İnşallah bu hadisin gölgesinde Allah (cc) hepimize razı olacağı bir kardeşlik duygusu nasip etsin.

Dünyanın hiçbir tarafındaki kardeşimizi unutanlardan bizi eylemesin.

Başta Doğu Türkistan ve Gazze olmak üzere mazlumlara yardımsız bırakanlardan ve onları hor görenlerden bizi etmesin.

Bütün coğrafyalarımızın ve beldelerimizin, Kaşgar, Hoten, Gulca, Urumçi ve tüm şehirlerimizin güldüğü günlere bizleri eriştirsın...

ABDULLAH OĞUZ

REEL POLİTİĞE KURBAN GİDEN DOĞU TÜRKİSTAN

Bu yazı; iki asrı aşkın bir süredir, kendinden başkasını insan olarak görmeyen ve hiçbir canlıya merhameti olmayan bir varlık anlayışı tarafından, bütün unsurlarıyla yeryüzünden silinmeye çalışılan Müslüman Doğu Türkistan halkının milyonlarca şehit mukabili yürüttüğü varlık mücadelesine, dünyayı yöneten emperyalist güçlerin açık, gizli ihanetleri ve dost bildiklerinin tutumları hakkında duygusal bir hasbihaldir.

Yakup Han Bedevlet, 1872 yılında yaklaşık 7 yıl süren zorlu savaşlar ve çok ağır bedeller neticesinde, bugün bildiğimiz Doğu Türkistan sınırlarının hemen hemen tamamında birliği sağlamıştı. Asıl mücadelenin daha yeni başladığının o da fakındaydı. Türkistan coğrafyasındaki son bağımsız Müslüman devlet iki kadim düşman Ruslar ve Çinliler tarafından çevrelenmişti. Çinliler mutlaka Doğu Türkistan'ı tekrar işgal

etmeyi deneyeceklerdi. Başta İngiltere olmak üzere Batılı devletlerin şamar oğlanı olmuş, Utanç Yüzyılı (1850-1950) olarak adlandırdıkları dönemi yaşayan Çin'le zaten Yakup Han rahatlıkla başa çıkabilirdi.

1552 yılında Kazan'ın işgali ile başlayan Rus istilasını artık bütün Batı Türkistan'ı yutmuş ve Doğu Türkistan sınırına dayanmıştı. Akmesic'te ve diğer çok sayıda muharebede Ruslarla

savaşmış olan Yakup Han onları iyi tanıyor ve en büyük düşmanının Ruslar olduğunu biliyordu. Şayet devleti var olmaya devam ederse, Rusların işgal ettiği Türk boylarına da örnek olacaktı. Üstelik Yakup Han Ruslarla mücadele etmiş Batı Türkistanlı bir komutandı. Dolayısıyla Yakup Han, Rusların ya kendileri ya da başka güçler aracılığıyla devletini yok etmek için her şeyi yapacaklarının farkındaydı. Bu tehlikeyi bertaraf için bir müttefike ihtiyacı vardı. Bunun için 1872 yılında Müslümanların halifesi Sultan Abdulaziz ile irtibat kurdu ve ona tâbi olmayı talep etti. O güne kadar Türkistan coğrafyasından çok sayıda bağlılık talebine olumlu cevap vermeyen Osmanlı Devleti, Yakup Han'ın talebini kabul etti ve Doğu Türkistan, Devlet-i Âliyye'nin bir parçası oldu.

Hem coğrafi uzaklık hem de Osmanlı'nın karşı karşıya olduğu problemler nedeniyle bu durum son derece sembolikti ve oradan sonuca tesir edecek bir yardım gelme ihtimali de yoktu.

Ruslarla başa çıkabilecek tek güç İngiltere'ydi. Yakup Han İngiliz desteğine çok önem veriyordu. 1873 yılında kendisini ziyarete gelen İngiliz diplomatik misyonun Kraliçe

Victoria'dan getirdiği mektup onu çok sevindirmişti.¹ Ama Yakup Han'ın bilmediği şey Çin işgal hareketinde en büyük darbeyi İngilizlerden yiyecek olmasıydı.

Doğu Türkistan'ı işgal etmek için kurulan ordunun ihtiyacı olan paranın yarısı 1875 yılında İngiliz HSBC tarafından finanse edilmişti. Bir Çinli tarihçinin dediği gibi bu kredi olmasaydı Doğu Türkistan'ın tekrar işgali mümkün olmayacaktı.² Ama bundan habersiz olan Yakup Han, hâlâ İngilizleri dostu zannediyordu. 1876 yılında başlayan Çin işgal hareketi sırasında Kâşgar'a sınır meselesini konuşmak kılıfıyla gelen Rus heyeti Yakup Han'ın ordusu hakkında ayrıntılı istihbarat toplamış³ ve Çinlilerin normal bir savaşta bu orduyu yenemeyeceğini anlamıştı.

Bunun için 1876 kışında İngilizler devreye girdi ve barışa aracılık edebileceklerini söyleyerek Yakup Han'ı oyalamaya başladı. Bu nedenle Yakup Han, Çinlilerle savaşılmaması emri verdi. Bu sırada içerde işleyen Rus komplosu sonucunda Yakup Han, Mayıs 1877'de zehirlenerek öldürüldü ve çocukları arasında iç savaş çıktı. Sonuçta Çinliler ciddi bir çatışmaya girmeden 1878 yılının şubat ayında Doğu Türkistan'ı tamamen işgal etti. Böylece Türkistan'daki son Müslüman Türk devleti İngiliz ve Rus komplosu ile yıkıldı. Aynı tarihlerde 93 harbi denen Rus savaşı ile uğraşan Osmanlı'nın Doğu Türkistan'a yardım etmesi mümkün olmadı. Esasen 1877-1878 Osmanlı Rus

harbi ile Doğu Türkistan'ın işgalinin aynı tarihlerde olması bir tesadüf olmasa gerek!?

Doğu Türkistan halkının işgal ile mücadelesi hiç durmadan devam etti. 1931 yılında Kumul'da başlayan hareket 1933 yılında kurulan Doğu Türkistan İslâm Cumhuriyeti ile sonuçlandı. Cumhuriyetin kurucu unsurları arasında Batı Türkistanlı ve diğer İslâm beldelerinden önemli şahsiyetler de vardı. Burada da en önemli tehdit dünyanın gördüğü en acımasız katillerden bir olan Stalin'in yönettiği Sovyetler Birliğiydi. İlk olarak Türkiye ve diğer halkı Müslüman olan ülkeler ile irtibata geçildi. Türkiye'deki seküler laik rejim her ne kadar Türk milliyetçisi olsa da adında

İslâm olan bir harekete destek vermek gibi bir niyeti yoktu. Başka bir yerden de destek gelmedi.

İngilizlerin Yakup Han dönemindeki faaliyetleri gizli yürütüldüğü ve aksi bir kamuoyu oluşturulduğu için Doğu Türkistan İslâm Cumhuriyeti'nin Başbakanı, Sabit Damolam İngiltere'nin kendilerine yardım edeceğini düşünüyordu. Böylece Kâşgar'daki Başkonsolos Thomson Glover ve Hindistan'daki Doğu Türkistanlılar aracılığıyla İngiliz Hükümeti ile irtibat kuruldu. İngilizler Kâşgar'daki hükümete açıktan bir cevap vermediler ama kendi başkonsolosluklarına gönderdikleri yazıda4 net olarak Nanking Hükümeti'ni

(Milliyetçi Çin Yönetimi) Doğu Türkistan'da tek otorite olarak gördüklerini ve bu bölgede Çin hakimiyetini desteklemenin olası bir Rus işgalini önlemenin en iyi yolu olduğunu söyleyerek, aynı Yakup Han döneminde olduğu gibi Çin işgalinden yana olduklarını ortaya koydular.

Ruslar bu sefer Doğu Türkistan'daki duruma fiilî olarak müdahale ederek, Doğu Türkistan'daki Çin işgal rejimine asker, silah hatta uçakla yardım ettiler. Ancak Doğu Türkistan İslâm Cumhuriyeti'ni yıkan ana unsur, Tungan 5 birlikleri olmuştur. Hatta 1937 yılına kadar Hoten ve civarını Tunganların kontrolündeydi. Bu dönem maşerî vicdanda en kötü zulüm dönemlerinden biri olarak hatırlanmaktadır. Ben, bir keresinde o dönemi yaşamış bir büyüğüme, "Hangisi daha kötüydü Çin Rejimi

mi, yoksa Tunganlar mı?" diye sorduğumda bana ayırım yapmadığını söylemişti.

Doğu Türkistan İslâm Cumhuriyeti yıkıldıktan sonra görüşte Çin'e bağlı ama Stalin güdümünde bir rejim kuruldu. Bu rejimin başındaki Sheng Shicai, 1937-1942 yılları arasında Doğu Türkistan'da kelimenin tam anlamıyla bir soykırım politikası yürüttü. Ancak 1942 yılında Rusların Almanlara karşı mağlup olacaklarını düşünerek rotayı Merkezi Çin Yönetimi'ne kaydirdi. Rusların buna tepkisi İli ve Altay bölgesinde bağımsızlık mücadelesi veren Doğu Türkistanlılara destek vermek oldu. Ancak bu desteğin geçici bazı menfaatler için olduğu ve ilk fırsatta Doğu Türkistan'a tekrar ihanet edecekleri açıktı. Kızıl Terör (Çin Komünist Partisi), iç savaşı kazandıktan sonra 1944 yılında kurulan Doğu Türkistan Cum-

huriyeti'ni Stalin'le iş birliği yaparak 1949'da yıktı.

1949 yılında Kızıl Terör, Doğu Türkistan semasını kaplamadan "vatan için vatandan ayrılan Doğu Türkistanlılar" uzun ve zorlu bir göçün ardından 1952 yılında Türkiye'ye geldiler. O tarihten itibaren hariçte Doğu Türkistan davasının merkezi Türkiye oldu. O dönemde Türkiye'nin Komünist Çin ile diplomatik ilişkisi yoktu. Çin devletini Birleşmiş Milletlerde halen Tayvan temsil ediyordu.

Her şey Küresel Siyonizm'in liderlerinden ve dönemin Amerikan Dışişleri Bakanı olan Henry Kissinger'ın Temmuz 1971 tarihinde yaptığı gizli Çin ziyareti ile değişmeye başladı. Stalin sonrası Sovyetler ile arası bozulan, milyonlarca insanın hayatına mal olan İleri Büyük Atılım Kampanyası sonrası ekonomisi zor durumda olan

Çin’le, Sovyetlere karşı müttefik arayan Amerika’nın çıkarları kesişmişti. Bu ziyaretten sonra 25 Ekim 1971’de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’nda yapılan bir oylama ile Birleşmiş Milletler ve Güvenlik Kurulu Daimi Üyeliği Tayvan’dan alınıp Çin Halk Cumhuriyeti’ne verildi.⁶

Kızıl Terör, Doğu Türkistan’da 1980’li yıllarda geçici bir ara verdi. Bunun nedeni artık Amerika ve Batı ile sıkı ilişkiler geliştiren Çin’in dışarıya hoş görünme çabasıydı. Sovyetlerin dağılma sürecine girdiği 1989 yılında meydana gelen Tiananmen katliamından sonra Kızıl Rejim, kodlarına geri döndü ve her şey yavaş yavaş eski karanlık zulüm günlerine dönmeye başladı.

Bu arada Amerika ve Siyonist sermaye ile iyi ilişkiler devam etmekteydi. Bu ilişkiler 11 Eylül saldırılarından sonra tüm dünyada Müslümanlara karşı bir savaşa dönüşen sözde “Terörle Küresel Savaş” kapsamında stratejik ortaklığa dönüştü. Uzun zamandır Dünya Ticaret Örgütü’ne üye olmaya çalışan Çin, bu ortaklık sonrası 11 Aralık 2001 tarihinde istediğini elde etti. O tarihten 2013 yılında Kızıl Rejim’in yeni diktatörü Xi Jinping’in “Bir Kuşak Bir Yol” projesini açıkladığı güne kadar Amerika ile Çin, Doğu Türkistan’da uygulanan yok etme politikalarında ortak hareket ettiler.⁷

1952 yılında Türkiye’yi Doğu Türkistan davasının merkezi

yapan Mehmet Emin Buğra ve İsa Yusuf Alptekin, o tarihten itibaren hariçteki faaliyetlerini Türkiye’den yürütmeye başladılar. İlk başlarda Çin Halk Cumhuriyeti ile bir diplomatik ilişkisi olmayan, 1971 sonrası da dünya siyasetinde pek de etkin olmayan Çin’e karşı Doğu Türkistanlılara sahip çıkmak pek bedel istemeyen bir eylemdi. Mehmet Emin Buğra’nın 1965’te, İsa Yusuf Alptekin’in 1995 vefatı sonrası başsız kalan Doğu Türkistan toplumu ve Çin’in artan ekonomik gücü sonrası değişim kendini 1996’da göstermeye başladı. İlk olarak Türkiye’ye sığınma talebinde bulunan 13 Uygur aydın sınır dışı edildi. Daha sonra Doğu Türkistanlıları gösteri talepleri reddedilme-

ye başlandı. Zorda ilk terke-dilecekler listesinin başında yer alan Doğu Türkistanlılara son darbe Mesut Yılmaz'ın 23.12.1998 tarih, 1998/36 sayılı "Gizli" Başbakanlık Genelgesi ile vuruldu. Bu genelgede özetle Doğu Türkistan'ın -genelgede "Xinjiang" olarak geçmektedir- Çin toprağı olduğu, Doğu Türkistan ile ilgili faaliyetlerin Çin ile ilişkileri bozduğu ve kamu görevlilerinin bu tür faaliyetlerden uzak durması gerektiği anlatılmaktadır.⁸ Tabii buradaki beklenti, hızla felakete doğru sürüklenen Türkiye ekonomi için Çin'den yardım almak idi. Ama maalesef beklenen Çin yardımı gelmedi ve Türkiye 2001 yılında tarihinin gördüğü en büyük ekonomik krizle sarsıldı.

Bu arada "Niye Doğu Türkistanlılar Batı ve Amerika ile çalışıyor?" diyenlere cevap işte bu genelgedir. Bu genelge sonrası hariçte Doğu Türkistan davasının merkezi mecburen Batı'ya kaymıştır.

2002 yılında herkes gibi Doğu Türkistanlılar için de yeni bir umut doğdu. Aslında her şey iyi gidiyordu, Mesut Yılmaz'ın genelgesi de unutulmuştu.

Hatta 2009 yılında Urumçi katliamı için resmi ağızlardan soykırım kelimesi bile kullanılmıştı. Ancak işler ters gitmeye başlayıp, ekonomik sıkıntılar baş gösterdiğinde Doğu Türkistan yine reel politığe kurban edildi. 2015 yılına gelindiğinde Doğu Türkistan'da terör bahanesi ile zulüm ve gözetim iyice artmış, gelmekte olan soykırımın kara bulutları iyice belirginleşmeye başlamıştı. 2015 yılının Ramazan ayında Türkiye'de geniş kitlelerin katıldığı bir Doğu Türkistan gündemi oluştu. Cumhurbaşkanı'nın Çin ziyareti öncesi yaşanan bu durum yetkilileri rahatsız etti. Çözüm olarak Anadolu Ajansı Urumçi'ye gitti, Çinliler ile beraber bir haber yapıldı.⁹ Bu durum, "Aslında orda önemli bir şey yok!", "Bunlar Amerika ve Batı'nın yalanları!" gibi günümüzde de özellikle iktidara yakın kitlelerce sık sık dile getirilen soykırım inkâr söylemlerine gerekçe oldu.

Böylece Kızıl Terör Devleti, artık Doğu Türkistanlıların sahipsiz olduğuna kanaat getirerek, 30 Ağustos 2016 tarihinde bugün yaşanan soykırımı başlattı. Maalesef yine Çin'den beklenen ekonomik

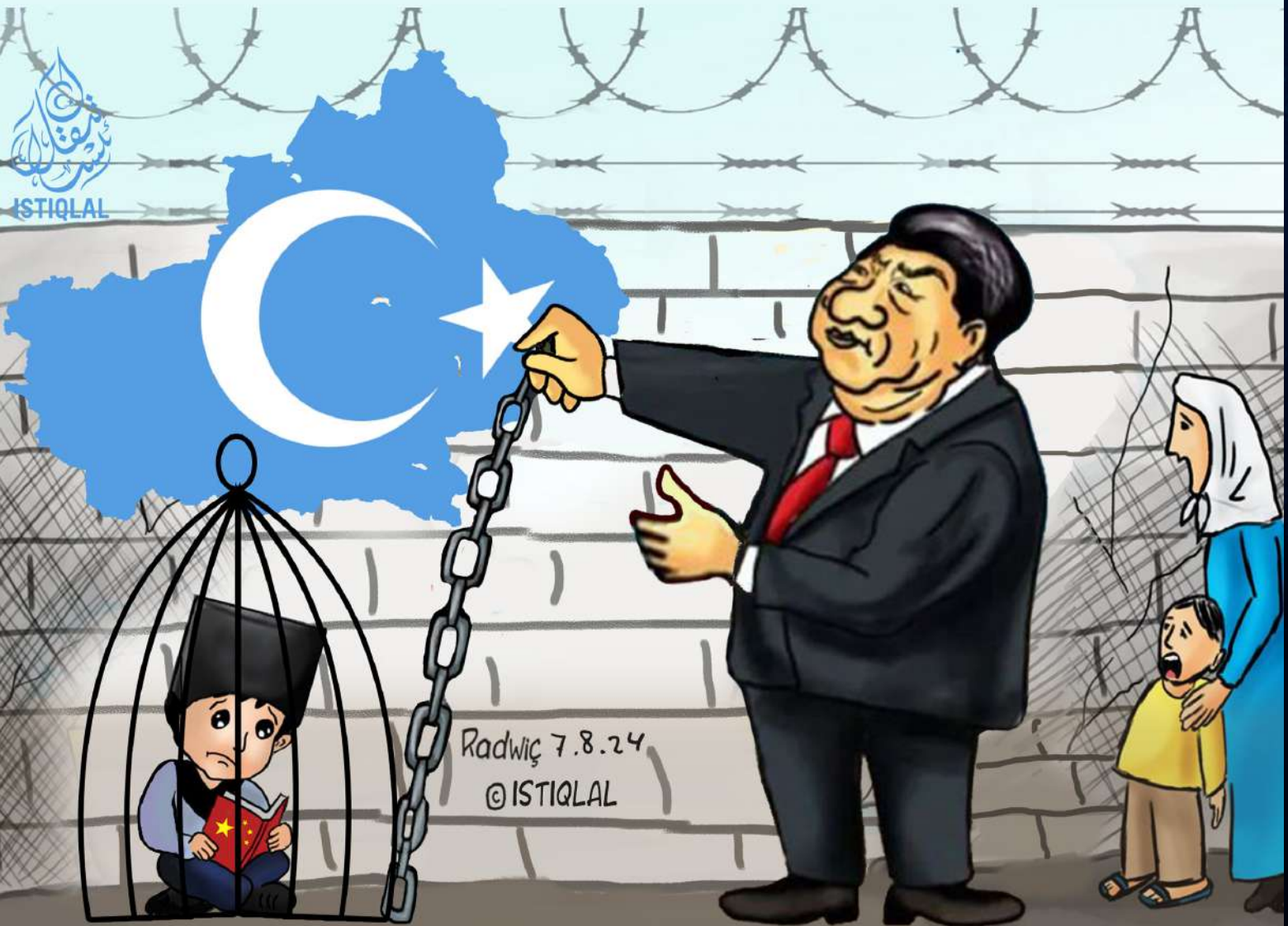
destek gelmedi. 2018 yılından itibaren ülke ekonomisi eski enflasyonist girdaba, hâlâ etkilerini yaşadığımız çalkantılı bir döneme girdi.

Yaşananlar şunu açıkça gösterdi ki ekonomik gerekçelerle Doğu Türkistan'ı görmezden gelmenin kimseye bir faydası olmuyor. Yaklaşık 7 yıldır Doğu Türkistan'da bir soykırım yaşanıyor, biz hâlâ "Acaba bunlar gerçek mi?" sorularına/sorgulamalarına muhatap oluyor ve Doğu Türkistan'ı ziyaret eden Dışişleri Bakanı'nın taktığı mavi kravatla avunmamız bekleniyor!..

Kalbimiz kırık, halimiz Aziz ve Celil olan Allah'a ayandır. Kalın sağlıcakla...

Çin, Uygur Türkü çocuklara yönelik kitlesel alıkoyma ve asimilasyon gerçekleştirmeye devam ediyor.

**DOĞU TÜRKİSTAN
BASIN VE MEDYA DERNEĞİ**
شەرقىي تۈركىستان ئاخبارات ۋە مەدېيا جەمئىيىتى
تەڭرىتاغ ئاپتونوم رايونى دائىرىسى ئىچىدىكى خەلق ئارا
EAST TURKISTAN PRESS AND MEDIA ASSOCIATION

DOĞU TÜRKİSTAN'DA NELER OLUYOR?

Doğu Türkistan'la ilgili haberlerin hangisi gerçek, hangisi gerçek değil?...

Dergimiz, güvenilir haber kaynakları ve yaşayan tanıkların beyanlarıyla, Çin rejiminin insanlığa karşı suçlarını ve bu suçlarını örtbas etmek için servis ettiği gerçek dışı bilgi ve haberleri ifşa etmeyi, ayrıca günümüzde Doğu Türkistan halkının maruz kaldığı insanlık dışı zulümleri dünya kamuoyuna sunmayı hedefler...

 [istiqlal.turkce](https://www.facebook.com/istiqlal.turkce)

 [IstiqlalTurkce](https://twitter.com/IstiqlalTurkce)

 [istiqlal_turkce](https://www.instagram.com/istiqlal_turkce)

 [TürkistanTV2](https://www.youtube.com/TurkistanTV2)

 Kartaltepe Mah. Geçit Sok. No: 6 Dükkan 2 Sefaköy Küçükçekmece İSTANBUL

 +90 212 540 31 15

 info@turkistanmedia.com

www.turkistanpress.com